

ΑΛΛΑΖΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

του **Manitonquat** (Medicine Story)

μετάφραση- επιμέλεια Ηλιόσποροι

Καλώς ήρθες Σπίτι

ΑΛΛΑΖΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Θεραπεύοντας τους εαυτούς μας,
τις οικογένειές μας,
τις κοινότητες μας
την Γη μας

~

Το Όραμα

Για την επίτευξη
Ελευθερίας, Ειρήνης, Ευτυχίας και Αγάπης
Και μιας Αληθινής Ανθρώπινης Κοινωνίας

Manitonquat (Medicine Story)

εκδόσεις Ηλιόσποροι 2012

Τίτλος πρωτότυπου: **Changing the world**

Copyright 2005 by **Manitonquat** (Medicine story)

Published 2006 by Story Stone Publications

Έκδοση, συλλογική μετάφραση και επιμέλεια στα ελληνικά **Ηλιόσποροι** (δίκτυο για την κοινωνική και πολιτική οικολογία).

Εκδόσεις Ηλιόσποροι, 2012 (άδεια κοινής χρήσης creative commons, επιτρέπεται η μη-εμπορική αναπαραγωγή με αναφορά στον δημιουργό και τις εκδόσεις).

Ιστοσελίδα: www.iliosporoi.net

Email: iliosporoi@yahoo.gr

Για ελεύθερη διαδικτυακή διακίνηση και ανατύπωση.

Άλλα βιβλία του Manitonquat (Medicine story):

Return to creation

Children of the Morning Light

Ending violent crime

The Circle Way

website: www.circleway.org

Περιεχόμενα

Εισαγωγή	6
Το Όραμα ενός Χωριού σε Κύκλο (Circleway Village)	
Πρόλογος	11
1. Ο Σπόρος του Οράματος	12
2. Μπαίνοντας σε ένα Καινούριο Κόσμο	13
3. Ένα Ταξίδι στο Κέντρο του Χωριού	16
4. Η Νέα Κουλτούρα	19
5. Οι Εγκαταστάσεις του Χωριού	21
6. Τα Σπίτια	24
7. Η Ζωή του Πνεύματος	28
8. Ένας Τόπος Συνεύρεσης	30
9. Διασκέδαση και συζητήσεις το Σαββατόβραδο	32
10. Η Κοινοτική Φυλή: Η Καρδιά του Χωριού	36
11. Η Οικονομία του Χωριού	43
12. Εκπαίδευση, Τιμωρία και Παιχνίδι	50
Επίλογος	62

Εισαγωγή

Τι θα κάνουμε; Σε κανέναν δεν αρέσει ο κόσμος έτσι όπως είναι τώρα:

Βία, ναρκωτικά, αποξένωση, καταπίεση, φτώχεια, πείνα, αδικία, διαφθορά, διαλυμένες οικογένειες και κοινότητες, μόλυνση, περιβαλλοντική υποβάθμιση – θα μπορούσα να συνεχίσω να λέω, αλλά τα ξέρετε.

Οπότε, τι κάνουμε;

Πολύς κόσμος λέει: “Τίποτα. Δεν υπάρχει ελπίδα. Ο κοινός άνθρωπος είναι αδύναμος. Οπότε φροντίζω μόνο για εμένα και για τα δικά μου. Να αποκτήσω ότι μπορώ, να ζήσω όσο καλύτερα γίνεται και να μην πολυνοιάζομαι για το τι συμβαίνει στον υπόλοιπο κόσμο”.

Μετά υπάρχουν και οι ακτιβιστές. Αυτοί που αντιλαμβάνονται την αδικία και τι πάει στραβά και προσπαθούν να επηρεάσουν την αλλαγή μέσα από διαμαρτυρίες, πορείες, πολιτική ανυπακοή, διεκδικήσεις για ειρήνη, καθαρό περιβάλλον, κοινωνική και οικονομική δικαιοσύνη. Μερικές φορές είναι αποτελεσματικοί, τα πράγματα αλλάζουν λίγο και αναπτύσσεται μια αλληλέγγυα συντροφικότητα που σε κάνει να αισθάνεσαι ωραία.

Άλλοι προτιμούν να εργάζονται μέσα στο σύστημα. Δεισιδύοντας και εμπνέοντας ανθρώπινες αξίες στην κυβέρνηση, σε επιχειρήσεις, στην εκπαίδευση, στην ιατρική, κι αλλού, δημιουργούν φιλικές διασυνδέσεις, επιφέρουν μικρές αλλαγές εκεί που εργάζονται ή διαβιώνουν.

Αυτές οι αλλαγές μοιάζουν τόσο μικρές και σκόρπιες στην απέραντη πολυπλοκότητα των αδικιών και του τι δεν πάει καλά. Αλλά πολλοί λίγοι άνθρωποι πιστεύουν ακόμα ότι μια επανάσταση θα φτιάξει τα πάντα. Δύο αιώνες επαναστατικών αντιδράσεων δεν έχουν ωφελήσει, και μερικές φορές έκαναν τα πράγματα χειρότερα.

Γεγονός είναι ότι κανείς δεν μπορεί να κατασκευάσει μια θεωρία που θα ταίριαζε σε κάθε άνθρωπο, σε όλες τις κοινωνίες, τώρα και στο μέλλον. Εγώ δεν έχω την λύση για τα προβλήματα του κόσμου. Αλλά Εμείς την έχουμε. Υπάρχει μια παροιμία που λέει “Κανείς από εμάς δεν είναι τόσο έξυπνος, όσο είμαστε Όλοι μαζί”. Εκτενείς μελέτες πάνω στις ανθρώπινες κοινωνίες μας έχουν αποδείξει ότι αυτές γίνονται πιο ανθρώπινες, πιο αλληλέγγυες και ωφέλιμες για όλους, όταν είναι ισότιμες, όταν η

διαβούλευση και η λήψη αποφάσεων μοιράζονται ισότιμα. Όταν υπάρχει συγκέντρωση δύναμης (εξουσίας) από ένα άτομο ή μια ειδική ομάδα, αναπτύσσεται καταπίεση και αδικία.

Όπως παρατήρησε και ο Λόρδος Acton (σ.μ. 1834-1902), η δύναμη (εξουσία) διαφθείρει και μόνο η αληθινή ισότητα των μικρών ομάδων, όπου υπάρχει χρόνος και φροντίδα για το κάθε άτομο να ακουστεί, μπορεί να προστατέψει τις κοινότητές μας από αυτή την διαφθορά.

Από την αρχή οι πολιτισμένες κοινωνίες ήταν διεφθαρμένες. Για παράδειγμα απέκλειαν το μισό -γυναικείο- πληθυσμό, μοιράζοντας την εξουσία μόνο στους άντρες και πιο συγκεκριμένα ανάμεσα στους πολεμιστές και τους πλούσιους. Το σύστημα διαχωρισμού των εξουσιών με ελεγκτικούς και εξισορροπητικούς μηχανισμούς (σ.μ. *checks and balances* κατά τον Μοντεσκιέ) έχει αποτύχει να αντιμετωπίσει αυτή την ετεροβαρή κατανομή της εξουσίας προς τους πλούσιους.

Η αληθινή δημοκρατία δεν υφίσταται σε κανένα έθνος στον κόσμο, λόγω του μεγέθους και της επιρροής του πλούτου. Αλλά έχει υπάρξει στις Φυλετικές -αυτόχθονες- κοινωνίες όπου κάθε άτομο έχει ίση φωνή και όπου οι κοινότητες είναι όσο μικρές χρειάζεται ώστε οι άνθρωποι να μπορούν να γνωρίζουν και να ακούν ο ένας τον άλλο.

Είναι δυνατόν για ένα πλανήτη με πάνω από 6 δις ανθρώπους να έχει οικονομική, πολιτική, πολιτιστική και πνευματική οργάνωση βασισμένη πάνω σε κοινότητες αρκετά μικρές ώστε να εξασφαλίζεται μια αληθινή δημοκρατία, διατηρώντας την ισότητα και τις κοινές αξίες της κάθε κοινότητας, όσο παράλληλα συνεργάζονται σε μεγαλύτερα κοινά έργα και οργανώνονται για να βελτιωθούν οι συνθήκες σε παγκόσμιο επίπεδο;

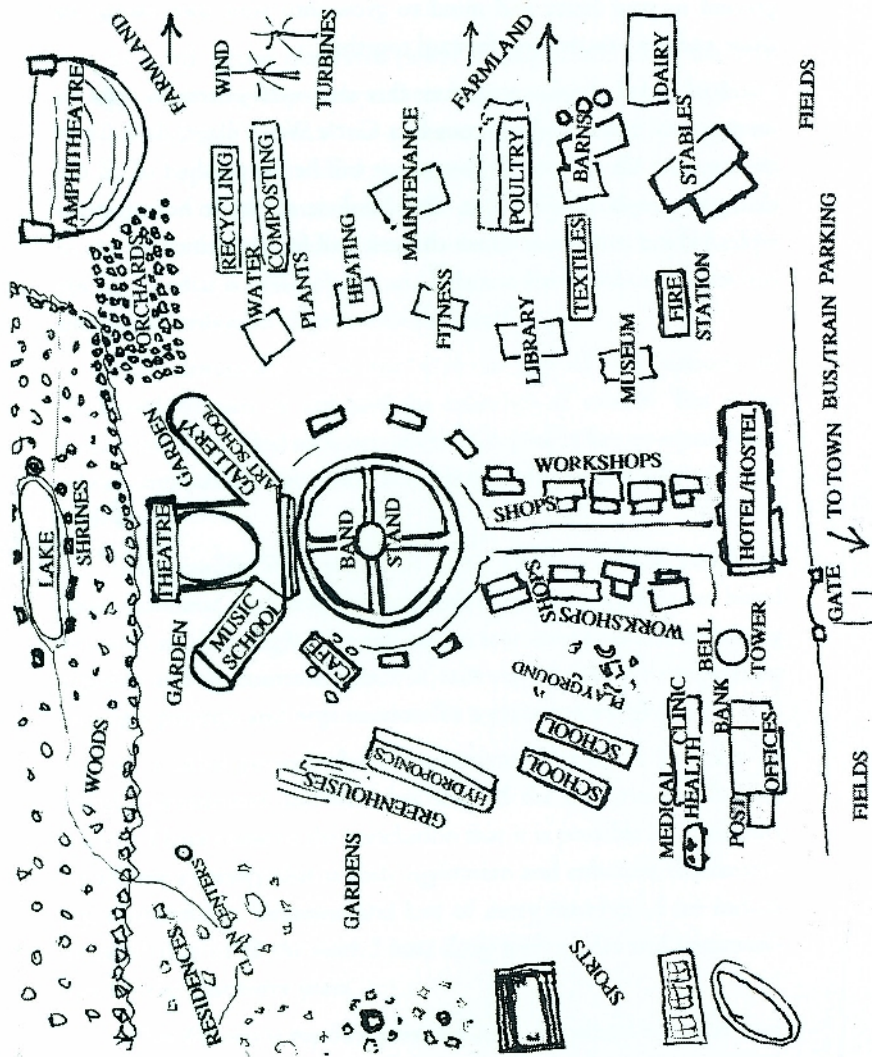
Σαν άνθρωπος φυλής που έχει βιώσει εμπειρικά διαφορετικές κοινότητες και έχει μελετήσει την εξέλιξη των ανθρώπινων κοινωνιών, έχω βγάλει το συμπέρασμα ότι είναι δυνατό για την ανθρωπότητα να επιτύχει μια κοινωνία που είναι πραγματικά ισότιμη και που ενισχύει τη δημιουργικότητα, την εσωτερική ικανοποίηση, την εγγύτητα και την αγάπη του κάθε μέλους. Βλέπω ενδείξεις όλων αυτών στις εργασίες που έχω κάνει με μικρούς κύκλους και κοινότητες τα τελευταία σαράντα χρόνια.

Ακολουθεί η προσωπική μου καταγραφή και το όραμά μου για τον τρόπο που θα μπορούσαμε να το πετύχουμε αυτό. Το προσφέρω ως μέρος της κοινής μας αναζήτησης για να κάνουμε τη ζωή μας, τη ζωή των επόμενων γενεών, της Γης και των άλλων ειδών στον πλανήτη, καλύτερη, πιο υγιή,

πιο ασφαλή και πιο ευτυχισμένη.

Έχω επιλέξει να παρουσιάσω αυτό το όραμα σε μια περιεκτική μορφή, σαν μια επίσκεψη σε ένα χωριό του μέλλοντος. Είναι ένας σπόρος, που ελπίζω να βρει πρόσφορο έδαφος μέσα στην καρδιά και το μυαλό σας, να αναπτυχθεί σε δικό σας όραμα που θα μοιραστείτε για να το προχωρήσουμε μαζί προς τα εμπρός.

Σκοπεύω να θρέψω αυτόν τον σπόρο μαζί και με άλλους, το συντομότερο, όταν βρεθεί η κατάλληλη τοποθεσία για να ξεκινήσουμε το πρώτο Χωριό σε Κύκλο (Circleway Village). Δεν θα αναπτυχθεί βέβαια επακριβώς αυτό το όραμα, γιατί θα είναι το προϊόν όλων των διαφορετικών ανθρώπων που θα το οικοδομήσουμε. Αλλά πιστεύω ότι οι βασικές ανθρώπινες αξίες που συνθέτουν αυτό το όραμα είναι κάτι που συμφωνούμε όλοι.

Circle Way Village

**Το Όραμα
ενός Χωριού σε Κύκλο
(Circleway Village)**

Πρόλογος

Υπήρχαν και υπάρχουν πολλές κοινότητες που δουλεύουν για την αλλαγή του κόσμου από τη δική τους σκοπιά και θέλουμε να τις προσεγγίσουμε και να συνεργαστούμε μαζί τους. Οι περισσότερες από αυτές έχουν ιδρυθεί στη βάση συγκεκριμένων στόχων ή αναζητήσεων, πνευματικών, πολιτικών, οικολογικών, κλπ. Θα προσπαθήσω να αποτυπώσω το όραμα μιας κοινότητας που θα μπορούσε να συμπεριλάβει οτιδήποτε επιθυμήσει οποιοσδήποτε, να συμπεριλάβει οποιονδήποτε έχει την επιθυμία να πραγματοποιήσει τα όνειρά του.

Πρέπει να αναλογιζόμαστε και να συζητάμε μεταξύ μας: “Τι είναι καλή ζωή; Τι με γεμίζει; Τι με χαροποιεί;”. Είμαι σίγουρος ότι οι περισσότεροι άνθρωποι θέλουν τα ίδια πράγματα. Όλοι θέλουμε ειρήνη, ασφάλεια, να ζούμε ελεύθεροι από φόβο. Θέλουμε τα παιδιά μας να είναι ασφαλή, ευτυχισμένα και υγιή, θέλουμε να μπορούμε να αγαπάμε και να δείχνουμε την αγάπη μας, να είμαστε μαζί με ανθρώπους που μας στηρίζουν και μας εκτιμούν. Θέλουμε να μπορούμε να έχουμε τη δυνατότητα να αφοσιωθούμε σε μια δημιουργική δραστηριότητα που μας γεμίζει, θέλουμε να παίζουμε και να χαιρόμαστε, θέλουμε να μας περιβάλλει ένα όμορφο και υγιές περιβάλλον, και να αντλούμε από την Φύση τροφή για την ψυχή μας.

Δεν έχω μια μαγική συνταγή για να αλλάξουμε τον κόσμο. Ξέρω μόνο ότι η κατεύθυνση πρέπει να έρθει από όλους μας. Ο τρόπος που θα χρησιμοποιήσουμε πρέπει να μας διασφαλίσει ότι θα είμαστε ο ένας κοντά στον άλλο, ίσοι, θα ακούμε και θα υποστηρίζουμε αλλήλους, θα συνεργαζόμαστε και θα χτίσουμε τα όνειρά μας παρέα.

Είναι εφικτό;

Όπως λέω πάντα, μαζί δεν υπάρχει κάτι που δεν μπορούμε να καταφέρουμε.

- Manitonquat

1. Ο σπόρος του οράματος

Η επίσκεψη (στο Χωριό σε Κύκλο) γίνεται το έτος 2012 και προφανώς πολλά είχαν υλοποιηθεί στο χωριό μέχρι τότε. Το όραμα αυτής της επίσκεψης είχε καταγραφεί και δημοσιευθεί το 2005, πριν ακόμη βρει ή αποκτήσει κάποια έκταση το χωριό.

Μετά την πρώτη δημόσια ανάγνωση του οράματος, τον Αύγουστο, ο συγγραφέας επισκέφθηκε τη Damanhur, ένα χωριό των περίπου 1.000 ανθρώπων, στους πρόποδες των ιταλικών Άλπεων. Αυτή η κοινότητα, με περίπου την ίδια πρόθεση με το κίνημα για ένα Χωριό σε Κύκλο, είχε δική της οικονομία, με δικά της χρήματα, 80 επιχειρήσεις, ένα εμπορικό κέντρο, βιολογικό αγρόκτημα, δημοτικό σχολείο, ένα πνευματικό πανεπιστήμιο, και έχει δημιουργήσει ένα φημισμένο ναό του πνεύματος της ανθρωπότητας χτισμένο μέσα στο βουνό. Το όραμά τους άρχισε το 1975, όπου αγοράστηκε το οικόπεδο, και οι κατασκευές άρχισαν δύο χρόνια αργότερα. Τα επιτεύγματά τους περιλαμβάνουν πολλά στοιχεία του οράματός μας και αν θέλει κάποιος μπορεί να τα βρει στο Διαδίκτυο (www.damanhur.org).

Το όραμα του Χωριού σε Κύκλο γονιμοποιήθηκε και κυοφορήθηκε για δέκα χρόνια στις διεθνείς κατασκηνώσεις μας, όσο εξερευνούσαμε τον Κυκλικό Τρόπο (σ.μ. *circle way*, *τρόπος συλλογικής λήψης αποφάσεων και επίλυσης συγκρούσεων*), πριν καταγραφεί σε αυτή την έκδοση. Ο συγγραφέας είναι πεπεισμένος, αφού έχει δημιουργήσει, ζήσει και μελετήσει κοινότητες για περίπου σαράντα χρόνια, ότι το όραμα είναι εξόχως πρακτικό και εφικτό. Λόγω της φύσης του Κυκλικού Τρόπου, που περικλείει και ενθαρρύνει όλο το εύρος της δημιουργικότητας και της νοημοσύνης των συμμετεχόντων, θα αναδυθούν χωρίς αμφιβολία πολλές παραλλαγές των Χωριών σε Κύκλο.

Αυτό είναι για καλό. Επειδή ο στόχος μας δεν είναι απλά να δημιουργήσουμε καλύτερες συνθήκες διαβίωσης για τους εαυτούς μας και τις οικογένειές μας, αλλά να δημιουργήσουμε μια κοινωνία που λειτουργεί για όλους. Μια κοινωνία που δεν μένει μόνο στα λόγια για ελευθερία, ισότητα, φιλία και αλληλέγγυες ανθρώπινες σχέσεις, αλλά που στην πραγματικότητα μας φέρνει πιο κοντά και επιτρέπει σε όλες τις συμπαντικές ανθρώπινες αρετές μας, τη δημιουργικότητα, τη διάθεση για παιχνίδι και τη φροντίδα να ανθίσουν.

2. Μπαίνοντας σε ένα Καινούριο Κόσμο

Μπαίνουμε στο χώρο στάθμευσης την ώρα που ένα λεωφορείο από το σιδηροδρομικό σταθμό της πόλης αδειάζει αρκετούς επισκέπτες στο “Χωριό”, όπως είναι γνωστό εδώ. Είναι άνθρωποι από όλο τον κόσμο - ένα διεθνές μείγμα. Κάποιοι είναι προφανώς τουρίστες, ζευγάρια και οικογένειες, που κουβαλούν κινητά τηλέφωνα, φωτογραφικές μηχανές και βιντεοκάμερες. Μερικοί είναι φοιτητές που κάνουν διατριβή σχετικά με οικο-κοινότητες, ιδίως για το παγκόσμιο φαινόμενο των Χωριών σε Κύκλο- τα οποία πολλαπλασιάζονται συνεχώς, αλλά και σχετικά με τις κοινωνικές αλλαγές και την οικολογία. Μερικοί είναι περιηγητές που αναζητούν ένα μέρος να αποκαλέσουν σπίτι ή απλά έρχονται για μια ακόμη κόσμο-ποικίλη εμπειρία. Άλλοι είναι μέλη άλλων Χωριών σε Κύκλο που έχουν μια ιδιαίτερη επιδεξιότητα να προσφέρουν, ή ήρθαν για να μάθουν κάτι. Υπάρχει επίσης μια μικρή ομάδα που έρχονται να μελετήσουν τον τρόπο λειτουργίας του χωριού, προκειμένου να δημιουργήσουν ένα νέο δικό τους Χωριό σε Κύκλο.

Άλλοι άνθρωποι παρκάρουν τα αυτοκίνητά τους- είναι μέλη της κοινότητας που ζουν στο χωριό αλλά έχουν καταστήματα στην πόλη, όπου πωλούν βιολογικά γεωργικά προϊόντα και χειροτεχνίες από τους χωρικούς.

Πηγαίνουν προς τις σειρές των ποδηλάτων που στέκονται για ελεύθερη χρήση απ' όλους, και κατηφορίζουν το στενό δρόμο προς το χωριό που βρίσκεται ακριβώς κάτω από το λόφο.

Εμείς πηγαίνουμε με τους άλλους επισκέπτες πάνω σε μια μεγάλη άμαξα με λάστιχα για τροχούς, ανοιχτές πλευρές και παρακμιακή οροφή. Ο οδηγός τσεκάρει ότι όλοι είναι ασφαλείς και στη συνέχεια καλεί το ζεύγος των δυνατών αλόγων να ακολουθήσουν τους ποδηλάτες. Όταν περάσαμε την κορυφή του λόφου και αρχίσαμε να κατεβαίνουμε, οι θόρυβοι και οι μυρωδιές του αυτοκινητόδρομου εξαφανίστηκαν πίσω μας και ξαφνικά βρεθήκαμε μέσα σε ένα άλλο κόσμο με το ήσυχο αεράκι να ψιθυρίζει στα λιβάδια, με βουητά εντόμων, κελαηδήματα πουλιών, με αγριολούλουδα που χαμογελούν στον ευγενικό ήλιο κάτω από ένα καθαρό ουρανό.

Μια γυναίκα από το χωριό είναι μαζί μας για να υποδέχεται τους επισκέπτες και να είναι η οδηγός μας. Το ενδιαφέρον για αυτές τις κοινότητες έχει εξαπλωθεί αρκετά, έτσι ώστε στις μέρες μας οι χιλιάδες επισκέπτες ετησίως να προσφέρουν ένα επιπλέον εισόδημα στο Χωριό.

Την ρωτήσαμε πόσο μακριά είναι το Χωριό.

"Δεν είναι μακριά. Όταν ανέβουμε την επόμενη κορυφή του λόφου θα το δείτε από κάτω μας. Τα χωράφια εδώ γύρω είναι μέρος της γεωργικής μας εκμετάλλευσης, αλλά είναι σε κύκλο αγροανάπαυσης φέτος. Αν κοιτάξετε εκεί πάνω μπορείτε να δείτε ένα κοπάδι από τα πρόβατα μας".

"Είναι για φαγητό ή για μαλλί;" ρωτά ένας άντρας.

"Μαλλί. Τα ζώα μας είναι επίσης κάτοικοι του χωριού και τα αγαπάμε σαν οικογένεια. Δεν τρώμε τα ζώα μας, τα προσέχουμε και κοιτάζουμε να έχουν καλή ζωή, όπως εμείς."

"Είστε όλοι χορτοφάγοι;"

"Όχι όλοι. Οι περισσότεροι από μας είναι, αλλά υπάρχουν και κάποιοι σαρκοφάγοι. Είχαν γίνει πολλά συμβούλια γι 'αυτό στην αρχή, με πολύ αφοσιωμένους ανθρώπους και στις δύο πλευρές του ζητήματος. Κανείς δεν ήθελε μια απολυταρχία - δουλεύουμε με συναίνεση. Όλοι συμφώνησαν ότι η μεταχείριση των ζώων από τις βιομηχανίες κρέατος είναι ένα έγκλημα, έτσι καταλήξαμε στη συμφωνία να μπορούν οι σαρκοφάγοι να κυνηγούν και να ψαρεύουν για δική τους κατανάλωση, με σεβασμό και ευγνωμοσύνη για τα πλάσματα που απαντάνε στις προσευχές μας. Αυτοί οι άνθρωποι αισθάνονται καλά που ακολουθούν τους τρόπους των προγόνων μας, σε αρμονία με τον κύκλο της ζωής. Φυσικά εμείς οι χορτοφάγοι νομίζουμε ότι έχουμε εξελιχθεί περαιτέρω, αλλά δεν παίρνουμε τους εαυτούς μας πάρα πολύ στα σοβαρά και αστευόμαστε πολύ γι αυτό μεταξύ μας."

"Αλλά χρησιμοποιείτε ζωικά προϊόντα - όπως το μαλλί."

"Το συζητάμε πολύ και προσπαθούμε να βρούμε τον καλύτερο τρόπο από κοινού. Πολλά από τα ζώα μας έχουν εξημερωθεί για δέκα χιλιάδες χρόνια. Δεν θα ξέρουν πλέον πώς να επιβιώσουν στην άγρια φύση. Γι 'αυτό και τα δεχόμαστε ως συγχωριανούς και τα φροντίζουμε όπως νοιαζόμαστε ο ένας για τον άλλον. Βέβαια ο καθένας από εμάς κάνει κάτι για να στηρίξει την οικογένεια, έτσι οι κασίκες και τα πρόβατα προσφέρουν το μαλλί και το γάλα. Μερικοί από εμάς δεν τρώνε γαλακτοκομικά, αλλά δεν έχουν αντίρρηση να τα καταναλώνουμε εφόσον φροντίζουμε για την συνολική καλή διαβίωση των ζώων. Επίσης έχουμε κότες που δίνουν αυγά, άλογα που τραβούν βαγόνια, άροτρα και έλκηθρα, σκυλιά για τη βοσκή και γάτες για τον έλεγχο παρασίτων."

"Δεν χρησιμοποιείτε γεωργικά μηχανήματα;"

"Ναι τα χρησιμοποιούμε, αλλά είναι γενικά μια ευκολία πολύ ξεπερασμένη. Βασικά, δεν μας αρέσει ότι έχει να κάνει με εσωτερική καύση και ορυκτά καύσιμα. Πάρα πολύ θόρυβος και δυσσομία. Μας αρέσει ο καθαρός αέρας και οι απαλοί ήχοι του ανέμου και των μελωδικών πτηνών. Φυσικά είμαστε εντελώς οργανικοί και δεν χρησιμοποιούμε δηλητηριώδεις χημικές ουσίες, μόνο το δικό μας φυσικό λίπασμα. Το συναίσθημα να περπατάμε δίπλα στα άλογά μας, μαζί στο όργωμα, το φύτεμα και τη συγκομιδή, είναι τόσο ωραίο."

"Κοιτάξτε, εδώ είναι!"

Στρέφουμε τη προσοχή μας πάλι μπροστά και βλέπουμε ένα παχύ ψηλό φράχτη κατά μήκος του λιβαδιού και πέρα από αυτόν τις στέγες ενός συμπλέγματος κτηρίων, πάνω από τα οποία υψώνεται το καμπαναριό. Καθώς πλησιάζουμε διακρίνουμε στον φράχτη μία περίτεχνα ξυλόγλυπτη πόρτα πάνω στην οποία ξεχωρίζουν οι λέξεις:

Καλώς ήρθες Σπίτι

3. Ένα Ταξίδι στο Κέντρο του Χωριού

Μόλις περνάς την πύλη, η έκταση του χωριού γίνεται εμφανής. Μπροστά μας υπάρχουν αρκετά κτήρια που σαφώς δεν είναι κατοικίες αλλά επιχειρήσεις, καταστήματα, στούντιο και γραφεία, ενώ στα δεξιά μας είναι οι σιταποθήκες και άλλα αγροτικά κτίσματα, με ανοιχτά λιβάδια να εκτείνονται από κει και πέρα. Στα αριστερά και λίγο πίσω από την κεντρική περιοχή του χωριού μπορεί κανείς να διακρίνει πολλά μικρότερα κτίσματα, προφανώς κατοικίες. Πίσω και πέρα από όλα μια δεντροστοιχία υψώνεται, υποδηλώνοντας μια εκτεταμένη δασική έκταση. Ακριβώς μπροστά μας υπάρχει ένα μεγάλο κτήριο όπου σταματάμε. Αυτός είναι ο ξενώνας που θα μείνουμε και φιλοξενεί το γραφείο υποδοχής που είναι ο σύνδεσμός μας με το χωριό.

Αφού κατεβάσαμε τις αποσκευές μας, πήγαν τα άλογα και τα κάρρα στους αχυρώνες. Μια ποικιλία από καταλύματα ύπνου είναι διαθέσιμα: πολύ μικρά ιδιωτικά δωμάτια, το καθένα με ένα μονό κρεβάτι και ένα παράθυρο, μεγαλύτερα οικογενειακά δωμάτια στα οποία μπορούν να προστεθούν βρεφικές κούνιες, ή ένας κοιτώνας όπου ο ιδιωτικός χώρος μπορεί να οριοθετηθεί με κουρτίνες νοσοκομείου αν το θελήσει κάποιος. Δεν υπάρχουν ιδιωτικές τουαλέτες- λουτρά. Η απλότητα και η έλλειψη της πολυτέλειας επιτρέπουν πολύ χαμηλές τιμές, κοστολογημένες με στόχο όχι το κέρδος αλλά την εξυπηρέτηση. Ο τιμές των γευμάτων στη μεγάλη τραπεζαρία είναι επίσης εξαιρετικά λογικές, και όλα τα προϊόντα είναι φρέσκα και βιολογικά. Το μεσημεριανό γεύμα έχει προετοιμαστεί με γούστο από ανθρώπους που απολαμβάνουν προφανώς την δημιουργική μαγειρική. Μας υπενθυμίζουν μια από τις ταμπέλες που διαβάσαμε στην είσοδο:

ΚΑΝΕ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΑΓΑΠΑΣ, ΚΑΙ ΑΓΑΠΑ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΚΑΝΕΙΣ

Μετά το γεύμα ήρθε ένας καινούριος οδηγός για να κάνει στην ομάδα μας μια γενική ξενάγηση του χωριού. Μας λένε ότι αν κάποιος από εμάς έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον για κάποιο μέρος ή λειτουργία του χωριού, ο οδηγός θα βρει ένα χωριανό για να περάσει χρόνο μαζί του και να του εξηγήσει ό,τι θέλει.

Πέρα από τον ξενώνα υπάρχει ένας πλακόστρωτος δρόμος που περνάει ανάμεσα από μερικά κτήρια. Στην αρχή στα δεξιά μας, υπάρχει ένα παλιομοδίτικο παντοπωλείο που πουλάει λίγο απ' όλα, ότι μπορεί να θέλει ένα σπίτι - φρέσκα προϊόντα, συσκευασμένα είδη, σκεύη κουζίνας,

καθώς και διάφορα εργαλεία και συσκευές. Το επόμενο κτίριο είναι ένα μουσείο που θα φροντίσουμε να επισκεφθούμε αργότερα.

Παρακάτω, κατά μήκος και από τις δύο πλευρές του δρόμου, καθώς και γύρω από την κυκλική πλατεία, υπάρχει μια σειρά από εργαστήρια, μικρά καταστήματα με βιτρίνες που πωλούν χειροτεχνίες και άλλα προϊόντα που παράγονται στο χωριό. Υπάρχει ένα κατάστημα ειδών ένδυσης μπροστά από το εργαστήριο των υφαντών και το σπίτι των μόδιστρων. Ένα κατάστημα ποδηλάτων είναι η βιτρίνα του εργαστηρίου που τα κατασκευάζει και τα επισκευάζει. Ένας σιδεράς και ένας τεχνίτης γυαλιού διατηρούν καταστήματα που εμπορεύονται τις χειροτεχνίες τους. Το βιβλιοπωλείο βρίσκεται μπροστά από το εκδοτικό και εκτυπωτικό εργαστήριο που εκδίδει μια εβδομαδιαία εφημερίδα, και παράγει βιβλία, φυλλάδια και αντίτυπα έργων τέχνης. Άλλες τέχνες, όπως η καλαθοπλεκτική, η κεραμική, η ξυλογλυπτική, η κατασκευή ξύλινων παιχνιδιών και επίπλων, έχουν τα δικά τους εργαστήρια και καταστήματα.

Ένα κτήριο έχει αφιερωθεί στο σχεδιασμό, τη κατασκευή και την επισκευή ηλεκτρονικών. Εδώ εργάζονται τεχνικοί που σχεδιάζουν και κατασκευάζουν υπολογιστές, στερεοφωνικά, τηλεοράσεις, κινητά τηλέφωνα, φωτογραφικές μηχανές και βιντεοκάμερες, ενώ άλλοι ασχολούνται με τον προγραμματισμό λογισμικού, αλλά και τη δημιουργία ταινιών και βίντεο που καταγράφουν τις πολλές πτυχές και καθημερινές ιστορίες του χωριού. Όλα αυτά τα προϊόντα είναι διαθέσιμα στο παρακείμενο κατάστημα.

Πάνω στη πλατεία υπάρχει ένα καφέ-εστιατόριο, που στο πίσω μέρος έχει τραπέζια έξω μέσα σε ένα κήπο με λουλούδια. Αυτή η πλατεία έχει μονοπάτια σαν ακτίνες τροχού, που ευθυγραμμίζονται με παρτέρια και που όλα οδηγούν στο κέντρο, όπου υψώνεται μια ανοιχτή εξέδρα. Πάνω σε αυτήν ένα κουιντέτο που αποτελείται από πιάνο, ακορντεόν, κλαρίνο, ντραμς και διπλό μπάσο παίζει μια χαλαρή μουσική, σε δικό τους στυλ με πολλά δανεισμένα στοιχεία από διαφορετικά μουσικά ιδιώματα. Ένας πεπειραμένος ακροατής μπορεί να διακρίνει στοιχεία από τζαζ και ευρωπαϊκή κλασική παράδοση, Εβραϊκά Κλέζμερ και Σεφαραδίτικα, Τσιγγάνικα από Ανατολική Ευρώπη και Ισπανία, Ελληνικά, Τούρκικα και Καυκάσια να αναμιγνύονται με χρωματισμούς από Βόρειο Αφρική και Μέση Ανατολή. Εναλλασσόμενοι ρυθμοί με σταθερή ροή που ταξιδεύουν από τη Νότια Αμερική, έως την υπο-Σαχάρα Αφρική, την Ινδία και την Ανατολή.

Μερικά άτομα κάθονται στο γρασίδι ή ακούν καθισμένοι σε πάγκους κατά μήκος των διαδρομών, ενώ άλλοι χορεύουν.

"Από πού είναι αυτή η μουσική;" ρωτά ένας από την ομάδα μας.

"Αυτοί είναι μερικοί από τους μουσικούς μας, χωρικοί που παίζουν μαζί εδώ και πολύ καιρό. Η μουσική, όπως μπορείτε να ακούσετε, είναι από όλο τον κόσμο. Μας επισκέπτονται πολλοί άνθρωποι από διαφορετικούς πολιτισμούς. Όσοι παίζουν ή τραγουδούν, παίζουν με τους μουσικούς μας για να μάθουν ο ένας από τον άλλο.

Τώρα που έχουμε Χωριά σε Κύκλο σε πολλές χώρες, αυτές οι μουσικές ανταλλαγές γίνονται όλο και πιο συχνές. Φαίνεται ότι, ενώ το κάθε χωριό δημιουργεί τη δική του κουλτούρα, έχουμε αρχίσει να δημιουργούμε παράλληλα μια νέα παγκόσμια κουλτούρα."

4. Η Νέα Κουλτούρα

Στο τέρμα της πλατείας βρίσκεται ένα πολύ μεγάλο κτήριο με δύο μακριές πτέρυγες που εκτείνονται μία σε κάθε πλευρά. Αυτό μας είπαν ότι είναι το Πολιτιστικό Κέντρο του Χωριού.

Καθώς μπαίνουμε από την μπροστινή πόρτα του κεντρικού κτηρίου βλέπουμε ένα τεράστιο οβάλ θόλο, παρόμοιο με το Tabernacle στο Salt Lake City (σ.μ. θολωτό μουσικό αμφιθέατρο). Όπως σε εκείνο το κτήριο έτσι και σε αυτό η ακουστική είναι αξιοσημείωτη. Μια καρφίτσα να πέσει στη μια πλευρά, μπορεί να ακουστεί πεντακάθαρα παντού μέσα στο κτήριο. Σειρές καθισμάτων ικανές να φιλοξενήσουν εκατοντάδες ανθρώπους είναι στημένες γύρω από μια κεντρική σκηνή ιδανική για χορωδίες, ομιλίες, θέατρο, ακόμα και παραστάσεις τσίρκου.

"Αυτό είναι σχεδιασμένο να χωράει όλο τον πληθυσμό του χωριού, περίπου χίλια άτομα" λέει ο ξεναγός.

"Εδώ μαζευόμαστε για τις εβδομαδιαίες κοινωνικές εκδηλώσεις, για τραγούδι και χορό, αλλά και για να συζητήσουμε και να λάβουμε αποφάσεις για το χωριό. Οι πίσω σειρές των καθισμάτων μπορούν να στρίψουν προς τη μεγάλη πλατφόρμα πιο πέρα. Εδώ γίνεται συχνά κάποια παράσταση τα σαββατοκύριακα, ένα παιχνίδι από την ομάδα θεάτρου του χωριού ή ένας χορός από την ομάδα χορού, συναυλίες τζαζ, ροκ, κλασικής, παραδοσιακής και παγκόσμιας μουσικής από καθηγητές και μαθητές του μουσικού μας σχολείου, και περιστασιακά από επισκέπτες καλλιτέχνες. Όλες οι εκδηλώσεις είναι δωρεάν για τους κατοίκους του χωριού, ενώ οι επισκέπτες καλούνται να συνεισφέρουν οποιοδήποτε ποσό θέλουν."

"Οι επισκέπτες καλλιτέχνες δωρίζουν τα έσοδα των παραστάσεων στο χωριό και απολαμβάνουν δωρεάν στέγαση και διατροφή, καθώς και πρόσβαση σε όλες τις εγκαταστάσεις και δραστηριότητες. Μερικοί καλλιτέχνες έρχονται να μείνουν για αρκετό διάστημα, προκειμένου να εργαστούν πάνω στο βιβλίο, το πίνακα, το γλυπτό, το θεατρικό, τη μουσική τους ή οτιδήποτε άλλο και να μοιραστούν την πρόοδό τους, όταν το επιλέξουν, με άλλους καλλιτέχνες."

"Τα περισσότερα Χωριά σε Κύκλο έχουν κάποια ειδικότητα και η δική μας είναι τα σχολεία τεχνών και τα προγράμματα τέχνης. Αν θέλετε για παράδειγμα να μελετήσετε κάποια επιστήμη, όπως η πυρηνική φυσική

και η αστρονομία, ή το δημιουργικό γράψιμο, ή κάποιο παρακλάδι της φιλοσοφίας ή της τεχνολογίας, γεωργία, κηπουρική ή σχετικά με το περιβάλλον, θα μπορούσατε να βρείτε ένα χωριό που ειδικεύεται σε αυτό. Ένας από τους νέους μας έχει πάει σε ένα παραθαλάσσιο χωριό που διδάσκει την κατασκευή σκαφών. Υποθέτω ότι αν του αρέσει, θα μείνει για να κάνει αυτό που είναι η κλίση του.”

Μας προσκαλούν να επιθεωρήσουμε τα παρασκήνια και να θαυμάσουμε τα σκηνικά που μπορούν να προσαρμοστούν ανάλογα με το είδος της θεατρικής παράστασης, με περίτεχνο φωτισμό, ηχητικές εγκαταστάσεις και μηχανικές κατασκευές. Όλα παράγονται στο χωριό. Αργότερα θα δούμε ένα αμφιθέατρο, που πραγματοποιούνται παραστάσεις και εκδηλώσεις όταν έχει δύσκολες καιρικές συνθήκες.

Οι πτέρυγες που εκτείνονται από την αριστερή πλευρά του θεάτρου είναι το σχολείο της μουσικής, με στούντιο για πρόβες και αίθουσες διδασκαλίας, ιδιωτικά δωμάτια πρακτικής εξάσκησης και μια μικρή αίθουσα για παραστάσεις. Υπάρχει επίσης μια αίθουσα ακρόασης με άνετες καρέκλες και κάποια γραφεία, όπου μπορείς να ακούσεις με ακουστικά ότι έχεις επιλέξει από μια τεράστια βιβλιοθήκη ηχογραφημένης μουσικής.

Οι πτέρυγες από τη δεξιά πλευρά ξεκινάνε με μια γκαλερί έργων τέχνης από καλλιτέχνες του χωριού, με ένα δωμάτιο για επισκέπτες καλλιτέχνες από άλλα χωριά ή για συλλογές από γκαλερί. Πιο πέρα έχει στούντιο ζωγραφικής, σκίτσου, γλυπτικής σε πέτρα, ξύλο, μέταλλο και άλλα υλικά, καθώς και αίθουσες διδασκαλίας, μια αίθουσα εκτύπωσης και μια βιβλιοθήκη με έργα ζωγραφικής τα οποία διατίθενται για δωρεάν δανεισμό από τους χωρικούς.

Ανάμεσα στο χώρο του θεάτρου και τις πτέρυγες μουσικής και τεχνών υπάρχουν εσωτερικοί και εξωτερικοί χώροι παιχνιδιού, για τα παιδιά των συμμετεχόντων στις εκδηλώσεις και τα σεμινάρια. Γύρω, στα πλάγια και πίσω από όλη αυτή τη τεράστια κατασκευή έχει κήπους με μονοπάτια, παγκάκια, παρτέρια, κιόσκια, λιμνούλες με ψάρια και ένα μικρό ρυάκι που τα διασχίζει. Αυτές οι διαδρομές είναι χαριτωμένα φωτισμένες κατά τη διάρκεια νυχτερινών χορών ή υπαίθριων συναυλιών το καλοκαίρι.

5. Οι Εγκαταστάσεις του Χωριού

Περνώντας μέσα από τους κήπους, προς τα δεξιά, οδηγούμαστε γύρω από ένα συγκρότημα μεγάλων κτισμάτων που βρίσκονται πίσω από τα καταστήματα που περάσαμε πριν. Στην αρχή είναι μια μονάδα επεξεργασίας υδάτων που ανακυκλώνει φυσικά τα λύματα του χωριού φιλτράροντας τα μέσα από αναβαθμίδες γης και φυτά, ενώ γίνονται συνεχή πειράματα για νέους τρόπους καθαρισμού όπως με απόσταξη-δύλιση. Δίπλα σε αυτό το κτήριο είναι η μονάδα θέρμανσης, η οποία παρέχει θερμότητα σε όλα τα κτήρια του χωριού, συμπεριλαμβανομένων των κατοικιών. Μια πηγή θερμότητας προς το παρόν είναι προιονίδια και υπολείμματα ξυλείας από επιπλοποιεία και εργοτάξια της περιοχής, καθώς και από τα καταστήματα ξυλουργικής του χωριού. Ο καπνός από την καύση φιλτράρεται για να μειωθεί η ατμοσφαιρική ρύπανση. Η κύρια πηγή θέρμανσης όμως είναι φυτικά έλαια που θερμαίνονται από ηλιακούς συλλέκτες που είναι τοποθετημένοι πάνω σε κάθε στέγη. Διάφορα πειράματα βρίσκονται επίσης σε εξέλιξη για την παραγωγή θερμότητας από ανανεώσιμες πηγές.

Δίπλα ακριβώς υπάρχει ένα γυμναστήριο με εσωτερική πισίνα, σάουνα και ατμόλουτρα, γήπεδα για μπάσκετ, χάντμπολ, ρακέτες, σκουός και τένις, αίθουσες για βάρη, αίθουσα μπόουλινγκ τεσσάρων λωρίδων και δωμάτια για γιόγκα, πολεμικές τέχνες, και άλλες γυμναστικές ασκήσεις. Στον εξωτερικό χώρο υπάρχει επίσης μια πισίνα, καθώς και γήπεδα βόλεϊ, κροκέ, shuffleboard (σ.μ. επιδαπέδιο παιχνίδι με μπαστούνια) και bocce (σ.μ. αρχαίο παιχνίδι με μπάλες).

Κάποιος έκανε ένα σχόλιο ότι όλες αυτές οι εγκαταστάσεις απαιτούν μεγάλα έξοδα.

“Στην αρχή”, λέει ο οδηγός, “μια από τις αντιστάσεις που είχαν οι άνθρωποι για να ζήσουν σε μια αγροτική κοινότητα ήταν ότι δεν θα είχαν πρόσβαση σε διάφορα πράγματα που θέλουν στη καθημερινότητά τους. Έτσι οι ιδρυτές θεώρησαν ότι μπορεί να υπάρχει διαθέσιμο ότι χρειάζεται ο καθένας για μια καλύτερη ζωή. Θέλουμε να έχουμε ιδιαίτερα τη φυσική κατάσταση και τη διασκέδαση στο επίκεντρο της ζωής μας, οπότε αυτό το κτήριο, τα γήπεδα και οι παιδικές χαρές είναι πολύ σημαντικά για εμάς.”

Προχωρώντας ανακαλύπτουμε μια σημαντική βιβλιοθήκη, με υπολογιστές για έρευνα, καθώς και βιβλία, ηχογραφήσεις και ταινίες για δανεισμό. Υπάρχουν επίσης αίθουσες για συναντήσεις, λογοτεχνικές,

συγγραφικές και άλλες συζητήσεις γύρω από διάφορα θέματα. Μας ενημερώνουν ότι την Παρασκευή το βράδυ προβάλλεται συνήθως μια ταινία στο κεντρικό θέατρο, οι καλύτερες ταινίες από διάφορες χώρες, ή μερικές φορές κάποια ταινία που δημιουργήθηκε εδώ στο χωριό, ένα κοινό έργο όλων των καλλιτεχνικών ομάδων.

Το τελευταίο κτίσμα αυτού του συγκροτήματος, το κοντινότερο στον ξενώνα, είναι το μουσείο του χωριού. Στο μουσείο βλέπουμε φωτογραφίες, αναμνηστικά και εκθέματα, σε πολλά δωμάτια, σχετικά με την ιστορία του σύμπαντος και την εξέλιξη της ζωής πάνω στη Γη.

Καθώς περπατάμε μέσα στα δωμάτια ο ξεναγός μας εξηγεί: “Εδώ μπορούμε να παρακολουθήσουμε τα στάδια της ανθρωπότητας, από τα πρώτα ανθρωποειδή πριν από εκατομμύρια χρόνια μέχρι την εμφάνιση του *homo sapiens sapiens*, τους φιλειρηνικούς προγόνους μας που ζούσαν σε φυλές. Από τους πρώιμους πολιτισμούς, στην επιβολή της κυριαρχίας και της βίας που συμπαρέσυρε τα συστήματα ανθρωπίνης αλληλεπίδρασης και κατέκτησε τους ανθρώπους των φυλών. Από τον αγώνα των ανθρώπων για ελευθερία και ισότητα, ανά τους αιώνες, μέχρι τελικά τη συνάντηση των ανθρώπων σε μικρές ομάδες για να επιστρέψουν στον ειρηνικό, κοινοτικό τρόπο ανθρωπίνης φροντίδας και συνεργασίας. Αυτές οι νέες ειρηνικές φυλές αλληλοϋποστηρίζονται μέσα από διάφορα δίκτυα σε όλο τον κόσμο, τα Χωριά σε Κύκλο είναι μόνο ένα από αυτά τα δίκτυα.

“Όταν ξεκίνησε το πρώτο Χωριό σε Κύκλο, οι εμπνευστές του κατανόησαν ότι οι άνθρωποι από τη φύση τους προτιμούν να ζουν σε φυλές-κοινότητες. Δηλαδή, ότι γίνονται πιο ανθρωπίνι όταν ζουν μαζί με άλλους ανθρώπους, που μοιράζονται τις σκέψεις και τα συναισθήματά τους, τις ελπίδες, τους φόβους και τις επιθυμίες τους, και συνεργάζονται όλοι για την ευημερία όλων. Κατάλαβαν ότι οι πρόγονοί τους είχαν ζήσει μια όμορφη ζωή μέσα σε φυλές για χιλιετίες πριν σπάσουν οι κύκλοι και κατακτηθούν οι φυλές τους. Μερικές εκατοντάδες εκατομμύρια άνθρωποι εξακολουθούσαν να ζουν ή να έχουν σύνδεση με τη φυλετική κληρονομιά τους. Τα περισσότερα όμως από τα δισεκατομμύρια των ανθρώπων πάνω στη γη είχαν χάσει από καιρό όλες τις συνδέσεις τους με οποιαδήποτε φυλή, ή είχαν γίνει ένα μείγμα από πολλούς πολιτισμούς με ίσως κάποια συναισθηματική προσκόλληση στον ένα ή τον άλλο. Δεν είχαν καμιά ιδέα πως θα ήταν να ζουν σε ένα συνεταιριστικό και οικείο κύκλο ανθρώπων. Ήξεραν όμως, ότι μόνο σε μικρούς κύκλους θα μπορούσαν να έχουν πραγματική ισότητα, αληθινή δημοκρατία και την ευκαιρία να διαμορφώσουν μια καλύτερη κοινωνία. Ήταν στο χέρι τους πλέον να

δημιουργήσουν εντελώς νέες φυλές. Αυτό απαιτούσε εκμάθηση ότι πιο καλού και απαραίτητου από τη παραδοσιακή γνώση των φυλών και προσαρμογή του στο σύγχρονο κόσμο."

"Τι θεωρούσαν ότι ήταν απαραίτητα στοιχεία αυτών των παλιών μεθόδων;"

"Ο σεβασμός, η ισότητα, η εγγύτητα, και η συνεργασία."

"Θα πρέπει να ήταν πολύ γενναίοι για να βγουν από την κοινωνία έτσι απλά και να δημιουργήσουν μια νέα δικιά τους."

"Δεν είμαι σίγουρος ότι θεωρούσαν τους εαυτούς τους ιδιαίτερα γενναίους, αν και θα πρέπει να ήταν ιδιαίτερα τρομακτικό για πολλούς από αυτούς. Σίγουρα όμως αισθάνθηκαν τη ψυχοφθόρα δύναμη των συστημάτων που κυβερνούσαν τον κόσμο και απλά δεν ήθελαν να ζουν κάτω από την επιρροή τους πλέον. Αναγνώρισαν ότι η όλη καταπίεση έχει μια οικονομική βάση και για να είναι κάποιος ελεύθερος σήμαινε ότι πρέπει να γίνει αυτόρκης, να κάνει ένα βήμα μακριά από την κυρίαρχη οικονομία. Κατάλαβαν ότι με το να παράγουν και να καταναλώνουν μέσα σε αυτή την οικονομία συνέβαλαν ουσιαστικά στη δική τους καταπίεση. Από την άλλη, είδαν γύρω τους πολλά παραδείγματα για το πώς οι κοινότητες μπορούν να επιτύχουν αυτόρκεια μέσα από τη συνεργασία, τη κοινή εκμετάλλευση ενέργειας και πόρων, και την ανταλλαγή εμπειριών."

Ένα δωμάτιο απεικονίζει τη πρόωμη εξέλιξη και τη μετανάστευση των λαών σε όλη την γη. Ένα άλλο ασχολείται με τις εναλλαγές από τους ειρηνικούς πολιτισμούς της συνεργασίας και της ισότητας, στους πολιτισμούς της βίας και της καταπίεσης που πέτυχαν μέσα σε δέκα χιλιάδες χρόνια να κατακτήσουν ολόκληρο τον κόσμο. Άλλα δωμάτια δείχνουν την επιστροφή των ειρηνικών, συνεργατικών, κοινοτήτων, τους πρόωμους αγώνες τους για να επιβιώσουν από την κυρίαρχη κουλτούρα της βίας και της απομόνωσης, η οποία συνεχίζεται στον έξω κόσμο. Σε ένα άλλο δωμάτιο απεικονίζεται η ιστορία των πνευματικών και ουτοπικών κοινοτήτων, μαζί με γραπτά κοινωνικών φιλοσόφων και πνευματικών ηγετών. Τέλος, ένα δωμάτιο είναι αφιερωμένο σε δίκτυα, όπως οικολογικά χωριά και κοινόβια, καθώς και στην ιστορία της εξέλιξης των Χωριών σε Κύκλο.

Εδώ μας καλωσορίζει ένα άλλο απόφθεγμα:

"Πιστεύω ότι η άοπλη αλήθεια και η άνευ όρων αγάπη θα έχει τον τελευταίο λόγο σε αυτή τη πραγματικότητα." - Martin Luther King, Jr.

6. Τα Σπίτια

Ήταν ένα γεμάτο πρωινό - πολλές πληροφορίες για να αφομοιώσουμε - αλλά τώρα ήρθε η ώρα να χαλαρώσουμε, να φάμε το μεσημεριανό γεύμα στο μπουφέ του ξενώνα και να συζητήσουμε μεταξύ μας για το τι έχουμε δει. Έχουμε πολλές ερωτήσεις, αλλά ο ξεναγός μας προτείνει να περιμένουμε, καθώς έχει την αίσθηση ότι θα μάθουμε περισσότερα μόνο αν έχουμε συνολική εικόνα και ότι οι ερωτήσεις μας θα είναι καλύτερα τεκμηριωμένες αφού έχουμε δει ολόκληρο το χωριό.

Μετά το μεσημεριανό γεύμα υπάρχει ελεύθερος χρόνος για έναν μεσημεριανό ύπνο, ή κοινωνικοποίηση, ή περιπάτους στα λιβάδια που είδαμε από το δρόμο, ή σε οποιοδήποτε από τα άλλα μέρη που επισκεφθήκαμε. Μας ζητήθηκε να μην πάμε ακόμα σε μέρη που δεν έχουμε πάει πρώτα με τον ξεναγό μας.

Πέρασε κιόλας ένα δώρο, ήρθε μια καινούργια ξεναγός και συνεχίζουμε τη ξενάγηση. Πηγαίνουμε πίσω από τα τελευταία κτήρια που επισκεφτήκαμε και βλέπουμε τον πυροσβεστικό σταθμό, τα άροτρα χιονιού και μια αποθήκη για κατασκευές, επισκευές και γενικά εργασίες συντήρησης. Επίσης τους αχυρώνες, τους στάβλους και άλλα αγροτικά κτίσματα, πέρα από το οποία εκτείνονται λιβάδια γεμάτα, όπως βλέπουμε, με πατάτες, καλαμπόκι, σιτάρι και σόγια. Πέρα από αυτά, στέκονται ψηλά τρεις ανεμογεννήτριες που περιστρέφονται αργά. Μας ενημερώνουν ότι παράγουν περισσότερο ηλεκτρισμό από ότι χρειάζεται το χωριό.

Πίσω από τα αγροτικά κτίσματα, υπάρχουν εργαστήρια που φτιάχνουν σιρόπι από σφένδαμο και επεξεργάζονται μηλίτη, καθώς και περιβόλια με μήλα, αχλάδια, ροδάκινα, κεράσια, καρύδια, αμύγδαλα πεκάν και μερικά ακόμα καρποφόρα δέντρα. Γυρνώντας προς τα πίσω, διασχίζουμε κήπους γεμάτους λουλούδια, πίσω από το πολιτιστικό κέντρο, που έχουν διαφορετικά στυλ. Ένας αγγλικός κήπος, ένας γαλλικός, ένας ιαπωνικός, ένας κινέζικος, ένας κήπος με τριανταφυλλιές, ένας άλλος με τουλίπες, αλλά και ένας βραχώκης και ένας μεγάλος λαβύρινθος από παχύς θάμνους, σχεδόν τρία μέτρα ύψος.

Πέρα από τους κήπους των λουλουδιών είναι τα περιβόλια. Και πάλι βλέπουμε πολλά στυλ καλλιέργειας σε σειρές και σε διάφορα γεωμετρικά σχήματα. Επίσης πολλά θερμοκήπια. Φυσικά ότι καλλιεργείται στο χωριό είναι οργανικό, μας λέει η ξεναγός. Χρησιμοποιούνται μόνο φυσικές

μέθοδοι λίπανσης και ελέγχου των παρασίτων. Δεν χρησιμοποιούνται φυτοφάρμακα ή χημικά πρόσθετα πουθενά.

Τα περιβόλια είναι ιδιαίτερα εκτεταμένα, ώστε να προμηθεύουν τα σπίτια, τα εστιατόρια και τα σχολεία του χωριού με φρέσκα λαχανικά και μούρα. Δίπλα στους κήπους υπάρχουν επίσης κτίσματα για κονσερβοποίηση και συντήρηση τροφίμων.

Μετά από τα περιβόλια διακρίνουμε πολλά κατοικημένα σπίτια, τις κατοικίες των χωρικών. Είναι δύσκολο να πούμε πόσα είναι όλα, επειδή είναι σκόρπια σε περισσότερα από ένα λιβάδια και λόφους, ενώ άλλα χάνονται μέσα στο δάσος. Μερικά είναι ομαδοποιημένα γύρω από διάφορες λίμνες, ή μπορεί να αποτελούν τμήμα ενός φράγματος. Τα σπίτια είναι ποικιλόμορφα και ευφάνταστα έργα τέχνης, διαμορφωμένα με αγάπη και παιχνιδιάρικη φροντίδα που εκφράζει την προσωπικότητα των ενοίκων, οι οποίοι αναμφίβολα συνέβαλαν στο σχεδιασμό και πολύ πιθανό στη κατασκευή τους. Οι κατοικίες είναι κατασκευασμένες από διάφορα υλικά όπως ξύλα, πέτρες, τούβλα και άλλα, με ευφάνταστες πόρτες και παράθυρα, πύργους, τρούλους, δωμάτια με παράδοξες γωνιές, βεράντες και μπαλκόνια. Διαφανή, θολά και χρωματιστά γυαλιά τοποθετούνται με εκπληκτική και ευχάριστη αφθονία. Μερικά σπίτια φαίνεται να είναι επαναπροσεγγίσεις παλιών παραδοσιακών σχεδίων, μερικά είναι σαν να έχουν βγει από μια μαγική ιστορία, ενώ σε άλλα αποτυπώνεται μόνο η άγρια και ελεύθερη φαντασία των σχεδιαστών τους. Πολλά έχουν αίθριο με τζαμαρίες και φυτά, ενώ όλα τα σπίτια έχουν ηλιακούς συλλέκτες και ηλιακούς θερμοσίφωνες στην οροφή τους.

Με την ξεναγό μας δίνεται η ευκαιρία να περπατήσουμε σε ένα δρόμο που διασχίζει κυκλικά τα κοντινά σπίτια. Οι άνθρωποι σε αυτές τις κατοικίες είναι εξοικειωμένοι στις μικρές ομάδες επισκεπτών, που περνούν κάθε μέρα σχεδόν την ίδια ώρα έξω από τα σπίτια τους. Μερικοί βγαίνουν στις πόρτες τους ή κοιτάζουν πίσω από τα λουλουδένια παρτέρια τους να για να μας χαιρετήσουν. Πίσω μας ακολουθούν δύο ακόμη γκρουπ με επισκέπτες, μια ξενάγηση στα Γερμανικά και μια στα Ιαπωνικά. Μερικοί σηκώσαμε τις φωτογραφικές μας μηχανές και οι χωρικοί ποζάρανε χαμογελώντας υπερήφανα μπροστά από τα σπίτια τους, το οποίο μας έκανε να αισθανθούμε ευπρόσδεκτοι και λίγο συνδεδεμένοι μαζί τους.

Παρατηρήσαμε ότι κάποια από τα σπίτια είναι πολύ μικρά, μπορούν να στεγάσουν μόνο έναν, ίσως δύο ενήλικες, ενώ άλλα είναι σαφώς μεγαλύτερα από το σπίτι μιας οικογένειας. Η ξεναγός μας εξήγησε ότι

μερικοί άνθρωποι προτιμούν να ζουν εντελώς μόνοι και απλά, ενώ άλλοι ζουν με συγκάτοικο σε μια πολύ στενή σχέση, όπως ίσως ηλικιωμένα ή κάποια πολύ νέα ζευγάρια, ή ακόμη ομοφυλόφιλα ζευγάρια που επιλέγουν να μην μεγαλώσουν παιδιά. Μερικά από τα μεγαλύτερα σπίτια φιλοξενούν άλλους τύπους σχέσεων: πολλά άτομα που ζουν μαζί ως μια οικογένεια με ανοιχτές, μη μονογαμικές σεξουαλικές σχέσεις, ετερόφυλες, ομοφυλόφιλες, ή αμφισεξουαλικές.

Υπάρχουν επίσης και μεγάλα σπίτια για αυτούς που προτιμούν να ζουν σε διαμέρισμα, να μοιράζονται κοινόχρηστους κοινωνικούς χώρους, κουζίνα και τραπεζαρία. Κάποια από τα μεγαλύτερα κτήρια είναι τα σπίτια των παιδιών, όπου οι νέοι μπορούν να επιλέξουν να ζήσουν μαζί με φίλους της ηλικίας τους. Σε αυτά τα σπίτια τους παρέχετε μια οικογένεια ενηλίκων που μπορεί να βοηθήσει όποτε το έχουν ανάγκη, αλλά τα παιδιά έχουν τους δικούς τους κύκλους, αποφασίζουν από μόνα τους για τα περισσότερα που αφορούν τις συνθήκες διαβίωσής τους. Οι ενήλικες απλά προσέχουν την υγεία και την ασφάλειά τους και βοηθούν όταν διαταραχθούν οι σχέσεις μεταξύ των παιδιών ή των παιδιών με άλλους ενήλικες. Όμως μείναμε έκπληκτοι - ίσως σοκαριστήκαμε είναι η πιο ακριβής έκφραση - όταν μάθαμε ότι τα παιδιά μπορούν να αποφασίσουν από μόνα τους πότε και αν θα πρέπει να αναζητήσουν τρόπους εκπαίδευσης, αν θα πάνε σχολείο ή όχι! Ανυπομονούμε να ακούσουμε περισσότερα σχετικά με τα προγράμματα εκπαίδευσης του Χωριού, όταν αργότερα επισκεφτούμε τα σχολεία.

Μας έδειξαν ένα κοινοτικό, κοινόχρηστο κτίσμα - υπάρχουν πολλά τέτοια - όπου οι κάτοικοι της γειτονιάς μαζεύονται για να παίξουν ή να εργαστούν παρέα. Έχει αίθουσα συναντήσεων, κουζίνα και τραπεζαρία για να φιλοξενεί συλλογικά φαγοπότια, αλλά και μια αίθουσα ψυχαγωγίας για να παρακολουθούν όλοι μαζί ταινίες ή ενημερωτικά προγράμματα. Ρωτήσαμε σχετικά με την τηλεόραση και μας είπαν ότι μερικοί έχουν τη δική τους, αλλά οι περισσότεροι δεν έχουν, καθώς θεωρούν ότι τα περισσότερα από τα προγράμματα της είναι ύπουλοι εισβολείς και κλέφτες του πολύτιμου χρόνου τους. Τα ηλεκτρονικά παιχνίδια που υπάρχουν εκεί δεν περιλαμβάνουν βία και ανταγωνισμό, ενώ επιδεικνύουν πολύ δημιουργικότητα για παιχνίδια που σχετίζονται με τη μέριμνα για τους ανθρώπους, το περιβάλλον και τα ζώα, για τη μουσική και τις ιστορίες φαντασίας, αγάπης και πνευματικής ανάπτυξης.

Τώρα μπαίνουμε σε ένα μονοπάτι που οδηγεί στο δάσος, που βρίσκεται ακριβώς πίσω από το Χωριό. Κάποιοι από την ομάδα μας εκφράζουν

διάφορα σχόλια σχετικά με την ανοιχτή αποδοχή και την εύκολη συμβίωση των διαφορετικών σεξουαλικών προτιμήσεων σε μια μικρή γραφική πόλη που μέχρι τώρα φαινόταν αρκετά παραδοσιακή. Πολλά χαχανίσματα και κάποιες βαθιές ήσυχες σκέψεις βρίσκονται σε εξέλιξη.

7. Η Ζωή του Πνεύματος

Η Ξεναγός αρχίζει να μας μιλάει για την πνευματική ζωή του χωριού καθώς περπατάμε χαλαρά και απολαμβάνουμε τη σεβάσμια ομορφιά του δάσους. Η δέντροστοιχία υψώνεται ψηλά από πάνω μας και καθώς το ηλιακό φως την διαπερνά μόνο σε σημεία, λεπτές ακτίνες διαπερνούν τη σκοτεινιά και φωτίζουν σημεία της χλόης στο έδαφος του δάσους. Μας προκαλεί δέος, σαν φυσικός καθεδρικός ναός και κολλάει με το θέμα της συζήτησης.

“Όταν τα Χωριά σε Κύκλο αναπτύσσονταν σε θεωρητική βάση”, μας λέει, “διαπιστώθηκε ότι ιστορικά όλες οι εκ προθέσεως, συνειδητά σχεδιασμένες κοινότητες που διατηρήθηκαν στο πέρασμα του χρόνου, είχαν πνευματικό υπόβαθρο. Μονές, άσραμ, μοναστήρια και όλων των ειδών οι θρησκευτικές κοινότητες δεν άντεξαν μόνο κατά τη διάρκεια της ζωής των ιδρυτών τους αλλά και για πολλές γενιές, ακόμη και για αιώνες μετά. Οι κοινοτικές φυλές, που ζούσαν μια χαρά μέχρι που κατακτήθηκαν βίαια και διασκορπίστηκαν, είχαν επίσης διαμορφωθεί γύρω από κοινές πνευματικές αξίες και έθιμα που μοιραζόντουσαν όλοι οι άνθρωποι.”

“Όταν οι άνθρωποι άρχισαν να αναζητούν ένα νέο τρόπο για να ζουν σε φυλές, με τη συνεργασία και την εγγύτητα ως κοινό στόχο, ήταν η εποχή όπου ανά τον κόσμο επικρατούσε πολύ λίγη συνεργατικότητα, αλλά πολύ κυριαρχία και ανταγωνισμός. Ήταν μια εποχή με πολύ λίγη συντροφικότητα μεταξύ των ανθρώπων, αλλά με πολύ απομόνωση και μεγάλη μοναξιά. Ήταν μια εποχή κατακερματισμού πολλών θρησκειών, που συναγωνίζονταν και ανταγωνίζονταν μεταξύ τους, καθεμιά διακηρύσσοντας ότι κατείχε τον αληθινό λόγο του Θεού, την αληθινή οπτική του πνευματικού κόσμου. Ήταν επίσης μια εποχή όπου πολλοί, ένας συνεχώς αυξανόμενος αριθμός ανθρώπων, εγκατέλειπαν τις θρησκευτικές διδασκαλίες με τις οποίες είχαν μεγαλώσει. Ήταν μια εποχή που ήταν πολύ δύσκολο να φέρεις κοντά οποιαδήποτε ομάδα ανθρώπων διατηρούσε κοινές πνευματικές αξίες.”

“Αλλά αυτό ακριβώς ήταν που τα ιδρυτικά μας μέλη, οι μητέρες και οι πατέρες του κινήματος Χωριά σε Κύκλο, ήξεραν ότι ήταν το πιο ουσιαστικό. Έτσι συγκεντρώθηκαν στα πρώτα συνέδρια και στις κατασκηνώσεις τους για να εξερευνήσουν πως θα ζήσουν μαζί τον Κυκλικό Τρόπο. Άρχισαν να μοιράζονται μεταξύ τους, μέσα στους κύκλους τους, συναισθήματα, πνευματικές εμπειρίες, ιδέες, επιθυμίες και

προσδοκίες. Παρατήρησαν ποιες προέκυπταν ανάμεσά τους ως κοινές αξίες και πεποιθήσεις. Αρχισαν τότε να δημιουργούν νέες τελετές, νέα τραγούδια, νέους χορούς και νέες ιστορίες μέσα από αυτά τα συναισθήματα και τις κοινές αξίες. Αυτά που θα θεωρούσαν ότι ήταν αληθινά και συμπαντικά στοιχεία από τις παλιές θρησκείες θα τα ενσωμάτωναν και θα τα τιμούσαν, αλλά οι νέοι τρόποι έκφρασης δεν χρειαζόταν να μένουν σταθεροί και θα μπορούσαν συνεχώς να εξελίσσονται και να αλλάζουν. Ακόμη και ως ανθρώπινα όντα συνεχώς εξελισσόμαστε και αλλάζουμε. Τώρα μάλιστα ακόμα πιο γρήγορα, όσο η συνείδηση μας επεκτείνεται σε νέα και υψηλότερα επίπεδα κατανόησης, παράλληλα με τη συνεχώς αυξανόμενη γνώση μας για το σύμπαν.”

Μόλις μπήκαμε σε ένα μεγάλο ξέφωτο στο δάσος, γύρω στα εκατό μέτρα πλάτος και αρκετές εκατοντάδες μέτρα μήκος. Στο κέντρο του ξέφωτου υπάρχει μια μικρή λίμνη, ακίνητη και γαλήνια, που σιωπηλά αποτυπώνει την εικόνα των γύρω δέντρων και του ουρανού από πάνω. Διαβαίνουμε το δρόμο που περιβάλλει τη λίμνη και βρίσκουμε σε μικρή απόσταση, πίσω από θάμνους που τα κρύβουν και τα ξεχωρίζουν μεταξύ τους, ιερά από όλες τις θρησκείες του κόσμου. Στεκόμαστε με σιωπηλή ευλάβεια μπροστά σε όλα και μπαίνουμε στο χώρο για να διαλογιστούμε με τις ομορφιές και τα μυστήρια του. Προσπερνάμε μικρά παρεκκλήσια, εκκλησίες, ναούς, τεμένη και ιερά για τη Βεδάντα και τον Ινδουισμό, το Βουδισμό (Μαχαγιάνα, Θεραβάντα και Ζεν), τον Κομφουκιανισμό, τον Ταοϊσμό (υπάρχει ένα μικρό νησάκι με ένα οίκημα διαλογισμού και μια γέφυρα όπως βλέπουμε σε παλιούς κινέζικους πίνακες), για Ζωροάστρες, για την εβραϊκή θρησκεία, τον χριστιανισμό (Καθολικοί, Ορθόδοξοι και Προτεστάντες), τους Μουσουλμάνους, τους Σιχ, τους Τζάιν και τους Μπαχάι. Στο βάθος υπάρχει μια μεγάλη περιοχή, χωρίς κτίσματα, μόνο μερικά ιερά αντικείμενα από κύκλους φωτιάς, κύκλοι από πέτρες και ιερά δέντρα για τους ανιμιστές και τους λάτρεις των φυσικών στοιχείων, όπως οι Κέλτες, οι Ιθαγενείς της Αμερικής και των νησιών του Ειρηνικού, οι Αβορίγινες της Αυστραλίας, διάφορες φυλές της Ασίας και της Αφρικής, της Βόρειας Ευρώπης και της Αρκτικής.

Σε μια ώρα διανύσαμε τα πνευματικά μονοπάτια της ανθρωπότητας και ενσωματώσαμε στις σκέψεις μας την κοινή μας ιστορία, αυτήν που μας έχει χωρίσει, αλλά και αυτή που μπορεί να μας ενώσει και πάλι. Θρησκεία. Η λέξη άλλωστε (*religion*) σημαίνει "να ενώσει και πάλι μαζί".

8. Ένας Τόπος Συνεύρεσης

Η οδηγός μας λέει ότι μερικές ομάδες χρησιμοποιούν κάποιους από αυτούς τους λατρευτικούς χώρους για τη τέλεση παραδοσιακών τελετουργιών παλαιότερων θρησκειών, ενώ όλοι θα περάσουν ανά περιόδους από το ένα ή το άλλο ιερό για να διαλογιστούν μόνοι τους. Η επόμενη όμως στάση της περιήγησής μας είναι το μέρος όπου οι περισσότεροι χωριανοί, ανεξάρτητα από τις θρησκευτικές τους προτιμήσεις, συγκεντρώνονται για να εκφράσουν ότι πνευματικό συναίσθημα κατέχουν.

Βγαίνουμε από την άλλη μεριά του δάσους και βλέπουμε το αμφιθέατρο – ένα φυσικό επίπεδο με ένα ημικυκλικό λόφο να υψώνεται γύρω του. Υπάρχουν κάποια περίπτερα στην κορυφή του λόφου που χρησιμοποιούνται για να φωτίζουν τις παραστάσεις, αλλά κατά τα άλλα το όλο σκηνικό είναι φυσικό. Οι άνθρωποι κάθονται στο γρασίδι του λόφου και κοιτάζουν προς τα έξω, πέρα από το χώρο, προς τους λόφους πίσω και πέρα από τα λιβάδια. Αυτό είναι το κέντρο της πνευματικής ζωής του Χωριού. Κατά τη διάρκεια καταιγίδων και μέχρι να καθαρίσουν τα χιόνια χρησιμοποιούν το θέατρο του πολιτιστικού κέντρου, αλλά οι χωριανοί θέλουν να συγκεντρώνονται εδώ όσο το δυνατόν περισσότερο. Ίσως μετά από μια ευλαβική βόλτα προσευχής και ένα ταξίδι διαλογισμού σαν και αυτό που μόλις βιώσαμε διασχίζοντας την ιστορία της ανθρώπινης πνευματικής αναζήτησης. Ερχόμενοι μετά εδώ, κάτω από τον καθαρό ουρανό ή τα σύννεφα που ταξιδεύουν, κάτω από τα αστέρια ή με ήλιο ή με φεγγάρι, την αυγή ή το ηλιοβασίλεμα, ένα με τους ανέμους, το γρασίδι, τα πουλιά, τα έντομα, την υπομονετική αντοχή των δέντρων και τους αιώνιους λόφους.

Μια φορά την εβδομάδα, είτε κατά το ηλιοβασίλεμα του Σαββάτου, είτε στην ανατολή του ηλίου ή το απόγευμα της Κυριακής, όσοι επιθυμούν να γιορτάσουν μαζί έρχονται εδώ, τραγουδούν μερικά από τα τραγούδια του χωριού και κάποιος, ένας εθελοντής, πρεσβύτερος ή νέος, άνδρας, γυναίκα ή ζευγάρι, μπορεί να εκφραστεί από την καρδιά του για λίγο, με λόγια για δέσμευση ψυχής και έμπνευση του μυαλού. Υπάρχει μια γυναικεία, μια αντρική και μια παιδική χορωδία που καμιά φορά συμμετέχουν για να ενθαρρύνουν το κόσμο να τραγουδήσει, και όπως μας λένε, αρκετές φορές βγαίνει ένα πιάνο και μερικά ρυθμικά όργανα, αυξάνει ο ρυθμός και όλοι καταλήγουν με το πνεύμα της κίνησης να εισέρχεται μέσα τους και να τους οδηγεί σε ένα εκστατικό και χαρούμενο

χορό.

"Υπάρχουν, αν όχι κάποιες εντολές ή κάποιο συγκεκριμένο δόγμα, κάποια έστω πνευματική αρχή με την οποία συμφωνούν όλοι;"

"Όχι ακριβώς. Όχι με τη μορφή μιας θρησκείας ή μιας γραφής που πιστεύουν όλοι - αλλά - ναι. Υποθέτω ότι είμαστε όλοι πραγματικά ευγνώμονες που είμαστε ζωντανοί. Αντιμετωπίζουμε λίγο πολύ με δέος το σύνολο της ύπαρξης, του σύμπαντος, της γης. Νομίζω ότι όλοι συμφωνούμε ότι οι άνθρωποι είναι κατά βάση καλοί και όταν κάνουμε άσχημα πράγματα, αυτό δεν είναι στη φύση μας, αλλά είναι αποτέλεσμα κάποιων τραυμάτων που έχουμε λάβει. Θα μπορούσαμε πιθανότατα όλοι να συμφωνήσουμε ότι η αγάπη είναι βασικό στοιχείο της φύσης μας και είναι το μεγαλύτερο δώρο που έχουμε, αλλά και ότι η περιέργεια και η ικανότητα να μαθαίνουμε, η διάθεση για παιχνίδι και διασκέδαση, η δημιουργικότητα, να κάνουμε πράγματα που είναι όμορφα και χρήσιμα, είναι επίσης βασικά στοιχεία της φύσης μας. Αυτά είναι μερικά από όσα θέλουμε να γιορτάζουμε όλοι μαζί."

Είναι ένα όμορφο και ελπιδοφόρο σκηνικό που αναπαριστούμε με τη φαντασία μας: δύο ή τρεις εκατοντάδες άτομα, συμπεριλαμβανομένων γερόντων, εφήβων και μικρών παιδιών, λικνίζονται κατά μήκος του λόφου μπροστά μας, πηδώντας και στροβιλίζοντας μέσα στην άγρια αφθονία, αντλώντας ο ένας από τον άλλο και από τη μουσική, τις θαυμάσιες ενέργειες της ζωής, τη δημιουργικότητα, την αγάπη και τη καθαρή χαρά.

9. Διασκέδαση και συζητήσεις το Σαββατόβραδο

Έχουμε πάλι στη διάθεσή μας λίγο ελεύθερο χρόνο για περιουλλογή, μια σωστή απόφαση καθώς έχουμε προσθέσει από τη βόλτα μια νέα διάσταση σε ότι αφορά την κατανόηση του πολιτισμού του Χωριού σε Κύκλο.

Επιστρέφοντας, περιπλανόμαστε πίσω από αγροτικά παρτέρια γεμάτα διάφορες ποικιλίες πεπονιών και καρπουζιών, διασχίζουμε τα παρτέρια των μούρων, γεμάτα βατόμουρα, φράουλες, σταφίδες, μύρτιλα και αγριοβατόμουρα, και μας επιτρέπεται να δοκιμάσουμε ότι είναι ώριμο καθώς περνάμε. Βλέπουμε στο βάθος, πέρα από κάτι εκτάσεις με ψηλά πεύκα, ένα μεγάλο χωράφι με δύο άλογα και αγελάδες που βόσκουν ελεύθερα σε ξεχωριστές αγέλες, ενώ πάνω σε ένα λόφο πιο πίσω βόσκουν πρόβατα και κατσίκες.

Καθώς γυρίζουμε πίσω, προς το χωριό και το ξενοδοχείο μας, μερικοί από μας παρατηρούμε ένα πολύ χαρακτηριστικό καμπαναριό που υψώνεται δίπλα σε ένα κτήριο που δεν μας έχουν δείξει ακόμη. Καθώς πλησιάζουμε διακρίνουμε τις πολλές καμπάνες μέσα από τα ψηλά ανοίγματα της οροφής. Γελάμε και ξαφνικά, σχεδόν μαγικά, οι καμπάνες αρχίζουν την κωδωνοκρουσία παίζοντας μια εύθυμη μελωδία μπαρόκ - Bach ίσως. Συμβουλευόμαστε τα ρολόγια μας και απ' ό,τι φαίνεται, το ξεχείλισμα αυτού του υπέροχου ήχου σε όλη την κοιλάδα πρέπει να σηματοδοτεί την αποχώρηση του ήλιου και το τέλος της ημέρας.

Μετά το δείπνο συμμετέχουμε στο βραδινό πρόγραμμα του αμφιθεάτρου. Είναι Σάββατο βράδυ και μας προσφέρουν μια επίδειξη της δημιουργικότητας των σχολών των παραστατικών τεχνών. Πρώτα μια μονόπρακτη κωμωδία για τη κοινοτική ζωή στο Χωριό, ενός ντόπιου θεατρικού συγγραφέα, που παίζεται από τους μαθητές της σχολής θεάτρου. Κατόπιν μια μικρή παράσταση από τους μαθητές της μουσικής. Ένα μουσικό κομμάτι για μικρή ορχήστρα, με σοπράνο και βαρύτονο σόλο, επίσης από ένα συνθέτη του Χωριού, έναν από τους δασκάλους. Μετά το διάλειμμα παρουσιάζεται μια εκτενής, νέα χορευτική παράσταση που συμμετέχουν όλοι οι σπουδαστές χορού, με διαφορετικό χορευτικό στυλ ο καθένας και είναι εμπνευσμένη από τις λαϊκές μουσικές των διαφορετικών ηπειρών του κόσμου.

Τελευταίο στο πρόγραμμα, το φινάλε είναι μια από τις αγαπημένες

μουσικές κωμωδίες του Χωριού με το σύνολο της Χορωδίας σε Κύκλο και την ορχήστρα σε μια χαρούμενη έκρηξη τραγουδιού και χορού που συμπαρασύρει όλο το ακροατήριο. Οι παριστάμενοι αρχίζουν να αφήνουν τις θέσεις τους και να χορεύουν στους διαδρόμους και πάνω στο μεγάλο στάδιο. Το πνεύμα που μας έχει κυριεύσει επαληθεύει τη σκηνή που φανταζόμασταν το απόγευμα και σύντομα έχουμε όλοι σηκωθεί από τις θέσεις μας, χοροπηδώντας χαρούμενα με τους κατοίκους του Χωριού.

Μετά τη συναυλία επιστρέφουμε στο ξενώνα. Μια μικρή ομάδα χωρικών έρχεται μαζί μας και βρίσκουμε την ευκαιρία να τους ρωτήσουμε και να μας ρωτήσουν διάφορα για να μάθουμε περισσότερα για τις ζωές των κατοίκων, καθώς και αυτοί για εμάς. Ένας από την ομάδα μας, αναφερόμενος στην περιοδεία μας στους ιερούς χώρους το απόγευμα, ζητά από τους κατοίκους να του πουν για το πώς το χωριό συνδέεται με τις θρησκείες των ιθαγενών λαών.

"Ένας από τους πρώτους ιδρυτές μας ήταν Αμερικάνος ιθαγενής που ακολουθούσε τη παράδοση του λαού του. Μας είπε ότι ο δρόμος τους δεν ήταν θρησκεία, δεν είχε οργάνωση, δεν είχε ιεραρχία και γραφές. Ήταν ένα πνευματικό μονοπάτι, ένας τρόπος ζωής, κάθε πρόσωπο καθοδηγείται από τη προσωπική του σχέση με το πνεύμα της όλης Δημιουργίας. Έδωσε έμφαση στο ότι οι άνθρωποι δεν θα πρέπει να μιμηθούν άλλους πολιτισμούς, αν και κάτι θα μπορούσαν να αντλήσουν από αυτούς. Σκέφτηκε πως οι άνθρωποι μπορούν να αξιοποιήσουν τη δική τους πολιτιστική κληρονομιά, η οποία βεβαίως μπορεί να είναι ένα μείγμα από πολλές άλλες, όμως όλοι μας θα ήταν καλύτερο να ψάξουμε πιο βαθιά μέσα στην καρδιά και την ψυχή της Δημιουργίας."

"Και πώς το κάνετε αυτό;"

"Μια από τις χειρότερες επιπτώσεις της σύγχρονης κοινωνίας είναι ότι μας έχει αποξενώσει όλους, τον ένα από τον άλλο αλλά και από τη Γη και το φυσικό κόσμο. Μπορούσαμε όλοι μας να αισθανθούμε αυτή την απώλεια με μια τρομερή θλίψη, το οποίο μας έκανε να βλέπουμε πόσο απαραίτητη είναι η διατήρηση της άγριας φύσης μας και των άλλων ειδών που εμείς καταστρέφουμε.

Μπορούμε να ξέρουμε ποιοι είμαστε μόνο σε σχέση με την υπόλοιπη Ύπαρξη και όταν διαχωρίζουμε τους εαυτούς μας από αυτήν χανόμαστε και κάνουμε τρέλες. Γι' αυτό χρειάζεται να αφιερώσουμε περισσότερο χρόνο για να μάθουμε καλύτερα τη συγγένειά μας με όλες τις υπόλοιπες μορφές ζωής. Φτάνοντας στην εφηβεία τα παιδιά μας περνούν πολύ χρόνο μόνα τους στη φύση και στη διάρκεια της ζωή τους οι περισσότεροι

Χωρικοί θα επιδιώξουν από μόνοι τους να επιτύχουν μια βαθύτερη σύνδεση με τη Γη και τους συγγενείς μας, τα φυτά και τα ζώα. Αυτές είναι ευτυχισμένες στιγμές που απ' ό,τι φαίνεται καλύπτουν μια εγγενή ανάγκη όλων μας."

"Παρατήρησα ένα απόσπασμα που είχατε του Martin Luther King Jr, για την άνευ όρων αγάπη. Είναι μέρος του συστήματος των πεποιθήσεων σας εδώ; "

"Λοιπόν, όπως φυσικά βλέπετε δεν έχουμε κανένα σύστημα, δεν έχουμε αποκάλυπτα δηλωμένες κοινές πεποιθήσεις. Φαντάζομαι όμως ότι όλοι εδώ θα συμφωνήσουν με τον Δρ. Κίνγκ για την άνευ όρων αγάπη. Μερικοί αισθάνονται πως ο κύριος στόχος μας στη ζωή, πέρα από την επιβίωση, είναι να είμαστε ευτυχισμένοι και να κάνουμε κι άλλους ευτυχισμένους. Μερικοί πιστεύουν ότι είναι το να μαθαίνουν πράγματα. Ορισμένοι άλλοι πιστεύουν ότι είναι το να εξελιχθούν σε μια υψηλότερη πνευματική συνείδηση. Ως δάσκαλος, έχω διαπιστώσει ότι οι μαθητές μου μπορούν να μάθουν περισσότερο και καλύτερα όταν είναι ευχαριστημένοι. Φέρνοντας ευτυχία στους άλλους είναι μια μορφή αγάπης. Να αγαπάς είναι το να είσαι ευτυχισμένος. Και η αγάπη είναι που υποκινεί την υψηλότερη εκστατική μας συνείδηση και καθοδηγεί την εξέλιξή μας.

"Κατά τη γνώμη μας, δεν είναι πεποίθηση αλλά γεγονός, ότι τα ανθρώπινα όντα γεννιούνται όλα με καλή ψυχή. Αρκεί να επισκεφθούμε το κέντρο τοκετών μας και να παρατηρήσουμε ένα νεογέννητο βρέφος, το πόσο αθώο και γλυκό είναι το μικρούλη, που συστρατεύει όλα τα τρυφερά συναισθήματά μας. Μπορούμε να τα παρακολουθούμε καθώς μεγαλώνουν, όλα με τον ενθουσιασμό της ζωντανίας και τη περιέργειά τους για τα πάντα. Πόσο γρήγορα μαθαίνουν, πόσο αδιάλειπτη έχουν την αίσθηση της διασκέδασης και του παιχνιδιού. Αυτό δείχνει ακριβώς πόσο καλόψυχοι είμαστε όλοι. Τα αρνητικά χαρακτηριστικά μας δεν εμφανίζονται μέχρι να μας αντιμετωπίσουν με αρνητικό τρόπο. Έτσι, φυσικά, εμείς εδώ κάνουμε το καλύτερο για να αντιμετωπίζουμε τα παιδιά μας με ένα υποστηρικτικό και θετικό τρόπο."

"Ακόμα και όταν ενεργούν από αρνητικά συναισθήματα και είναι καταστροφικά;"

"Ειδικά τότε. Φυσικά θα διακόψουμε οποιαδήποτε κακομεταχείριση ασκούν, αλλά θα το κάνουμε χωρίς θυμό ή καταλογισμό ευθύνης, θα προσπαθήσουμε να καταλάβουμε τα συναισθήματά τους και να τους δώσουμε μια αβλαβή διέξοδο για αυτά. Γνωρίζουμε ότι είναι πληγωμένα και δεν βοηθά να τα πληγώσουμε κι εμείς περισσότερο. Γνωρίζουμε ότι

δεν τους αρέσει να αισθάνονται, όπως αισθάνονται. Αυτό ισχύει για όλους μας, σε οποιαδήποτε ηλικία. Όταν ένα παιδί, ή ένας ενήλικας, συμπεριφέρεται δίχως αγάπη και καταστροφικό τρόπο, γνωρίζουμε ότι δεν είναι πραγματικά αυτό που δείχνει. Βλέπουμε ότι είναι παγιδευμένος σε κάποιο είδος ταραχής και δεν βοηθά αν προσθέσουμε κι εμείς και άλλο μπέρδεμα.”

“Οπότε, τι κάνετε;”

“Τα ακούμε. Τα βοηθάμε να εκφράσουν τα συναισθήματά τους μέχρι να μπορούν να πάνε πέρα από αυτά, προς τον καλύτερο τρόπο σκέψης τους, ο οποίος να προέρχεται από τον αληθινά ανθρώπινο, εσωτερικό τους κόσμο. Προσπαθούμε να το κάνουμε αυτό με ελαφρότητα και χιούμορ και να τους κάνουμε γνωστό πώς εμείς ενδιαφερόμαστε για αυτά.”

Μερικοί από τους χωρικούς ρώτησαν τις εντυπώσεις μας για το μικρό τους Χωριό και μπορούμε να πούμε ότι το να ακούν είναι κάτι που το κάνουν πολύ καλά εδώ. Μας κάνει να αισθανόμαστε ότι είμαστε ενδιαφέροντες και ότι νοιάζονται για εμάς – αυτό είναι ένα από τα πράγματα που θα πάρουμε μαζί μας από αυτή την επίσκεψη. Κατόπιν αποσυρθήκαμε και θα κοιμηθήκαμε αμέσως και βαριά.

10. Η κοινοτική φυλή: η καρδιά του Χωριού

Το πρωί ξυπνήσαμε από τους οδηγούς, οι οποίοι μας ζήτησαν αμέσως να μοιραστούμε κάποια από τα όνειρα που είδαμε, ότι θυμόμαστε. Αυτή είναι μια πρακτική που ακολουθούν τα περισσότερα από τα σπίτια των παιδιών, όπως και οι οικογένειες, εμπνευσμένη από την παράδοση των φυλών της Μαλαισίας. Όπως έχουν έθιμο, μας είπαν να εμπιστευόμαστε τα όνειρα μας, ότι κάθε ένα από αυτά είναι εξαιρετικό και πολύ σημαντικό, καθώς και να επισημαίνουμε πάντα την θετική διδασκαλία που μπορεί να αναδείξει κάθε όνειρο.

Στη συνέχεια, ακολουθώντας το έθιμο του Χωριού, συγκεντρωθήκαμε πριν από το πρωινό σε ένα κυκλικό εξοχικό κτίσμα (μια πλατφόρμα με μια στέγη πάνω σε κολώνες, χωρίς τοίχους, και παγκάκια τοποθετημένα γύρω-γύρω, τα οποία μπορούμε να μετακινήσουμε έτσι ώστε να είμαστε ο ένας κοντά στον άλλο καθώς ο κύκλος μας είναι μικρός). Είμαστε η δικιά μας κοινοτική φυλή για το Σαββατοκύριακο και μας συμβουλεύουν γυρνάμε μεταξύ μας το "ραβδί που μιλάει" και να ακούμε με προσοχή και σεβασμό κάθε έναν που κρατάει το ραβδί κατά τη διάρκεια της επόμενης ώρας. Υπάρχουν έξι από εμάς, οπότε αποφασίσαμε να βάλουμε ένα συντονιστή να μας ενημερώνει μετά από εννέα λεπτά ομιλίας, ώστε να μπορούμε να τελειώσουμε τις σκέψεις μας μέσα σε δέκα λεπτά και ο καθένας μας να έχει ίσο χρόνο. Οι μόνες οδηγίες που μας έδωσαν είναι να μιλάμε με ειλικρίνεια και από την καρδιά μας. Με τη διαβεβαίωση ότι αυτά που θα πούμε δεν θα επαναληφθούν έξω από τον κύκλο, και χωρίς να διακόψουμε ή να σχολιάσουμε ως ακροατές πέρα από το να δείξουμε με εκφράσεις, αμέριστη κατανόηση και εκτίμηση για τα συναισθήματα των άλλων.

Αργότερα η οδηγός μας λέει ότι κοινοτικές φυλές όπως η δική μας συναντιόνται με αυτό το τρόπο από πολύ παλιά, αλλά ακόμα και σήμερα, κάθε πρωί, με τον ίδιο τρόπο. Οι κοινοτικές φυλές, όπως μας λένε, είναι η καρδιά του χωριού, η ψυχή του Χωριού σε Κύκλο.

"Ξεκινάμε τη μέρα", μας λέει, "με την ανασκόπηση των σημαντικότερων εμπειριών, των ανακαλύψεων και των επιτυχιών της προηγούμενης ημέρας, καθαρίζοντας τα συναισθήματά μας και διερευνώντας νέες σκέψεις. Αυτή η ιδέα των κοινοτικών φυλών καταπολεμήθηκε κατά τις πρώτες ημέρες του κινήματος. Στους παλιούς καιρούς των ιθαγενών κοινοτήτων, σε όποια κοινοτική φυλή γεννιόσουν παρέμενες σε αυτή όλη

σου τη ζωή, αλλά στα πρώτα μας πειράματα οι κοινοτικές φυλές ήταν προσωρινές μέχρι που πραγματικά δεσμευτήκαμε με τη Γη και ο ένας με τον άλλο. Στην πράξη ανακαλύψαμε ότι πέντε έως δέκα άτομα ήταν αρκετά για να μπορέσουν όλοι να είναι σε θέση να ακουστούν σε σύντομο χρονικό διάστημα. Οπότε μεγαλώνοντας οι κοινοτικές φυλές μας τις χωρίζαμε σε μικρότερες ομάδες για τη συζήτηση σε κύκλο. Ερωτήσεις σχετικά με αυτό;"

"Είσαι πάντα στην ίδια κοινοτική φυλή;"

"Βασικά ναι. Θεωρητικά είμαστε πάντα ελεύθεροι να αλλάξουμε φυλή, αν το θελήσουμε. Αλλά δεν αλλάζουμε. Αφού γνωρίζομαστε με τους ανθρώπους στη φυλή μας, αρχίζουμε να αναπτύσσουμε δεσμούς που είναι τόσο ισχυροί όπως σε μια οικογένεια και κανείς μας δεν θέλει να φύγει. Όπως τον παλιό καιρό, η κοινοτική φυλή είναι μέρος της ταυτότητάς μας, όπως η οικογένειά σας, η γενετική φυλή ή το έθνος σας. Αυτό φάνηκε να λειτουργεί καλά για τους προγόνους μας, και τώρα θεωρούμε ότι είναι πολύ όμορφο για εμάς.

"Η δική μας ανάπτυξη, από τα αρχικά συνέδρια και εργαστήρια, περιελάμβανε ένα στάδιο με κατασκηνώσεις όπου ανακαλύψαμε μια νέα μορφή κοινοτικής διαβίωσης, αφού ζούσαμε όλοι μαζί για μια εβδομάδα ή περισσότερο. Από τη στιγμή που οι κατασκηνώσεις είχαν από τρεις έως πεντακόσιους ανθρώπους, οι κοινοτικές φυλές ανέλαβαν ουσιαστικό ρόλο. Στην αρχή των κατασκηνώσεων οι συμμετέχοντες τοποθετούνταν τυχαία στις κοινοτικές φυλές. Ακόμα κι αν οι άνθρωποι δεν γνωρίζονταν μεταξύ τους και μπορεί να ήταν επιφυλακτικοί στην αρχή, ο πρωινός κύκλος ομιλίας τους έφερνε τόσο κοντά τον ένα στον άλλο που αισθάνονταν πολλές φορές την ομάδα τους να είναι ευλογημένη από κάποια θεία νοημοσύνη ή κάποιο θεϊκό σχεδιασμό πέρα από μας. Συχνά αυτές οι κοινοτικές φυλές ήθελαν να συναντιούνται μετά την κατασκήνωση κατά τη διάρκεια του έτους. Ορισμένοι μετακόμισαν μαζί σε φάρμες, ή έκτισαν μαζί σπίτια, και πολλοί αποφάσισαν να σμίγουν εκ νέου τη κοινοτική φυλή τους σε κάθε κατασκήνωση.

"Έτσι, όταν αρχίσαμε να χτίζουμε το πρώτο Χωριό σε Κύκλο είχαμε μερικές έτοιμες κοινοτικές φυλές. Επινοήσαμε στη πορεία συστήματα για τη δημιουργία νέων φυλών και αναθέταμε ανθρώπους σε αυτές. Ζητήσαμε από το κόσμο να συμφωνήσουν να μείνουν με τη φυλή τους για τουλάχιστον τρεις μήνες πριν το σκεφτούν να αλλάξουν. Αλλά κανείς τους δεν ήθελε να αλλάξει μετά από μερικές εβδομάδες που είχε έρθει τόσο κοντά με τους υπόλοιπους.

"Υπάρχει μια εγγύτητα, ένας δεσμός, που δημιουργείται καθώς οι άνθρωποι αρχίζουν να εγκαταλείπουν τις προστατευτικές μάσκες και τις πανοπλίες τους και έχουν αναλαμπές του αθώου, αγαπησιάρικου, χαρούμενου παιδιού που είναι η αμετάβλητη ουσία μας. Αυτός ο δεσμός με τους άλλους είναι συχνά η ισχυρότερη, πιο αγαπητή και πιο ελπιδοφόρα σχέση που οι άνθρωποι έχουν γνωρίσει ποτέ. Ελπιδοφόρα γιατί μέσα από αυτούς τους δεσμούς μπορούμε να δούμε την ίδια μας την ουσία με σαφήνεια, μέσα από αυτούς μπορούμε να γνωρίσουμε πόσο αξιαγάπητοι είμαστε και να δώσουμε από βαθιά μέσα μας τη μεγάλη αγάπη ελεύθερα. Μπορούμε να εργαστούμε μέσα μας και να απελευθερωθούμε από παλιά πρότυπα που εμποδίζουν τις ενέργειές μας και στρεβλώνουν την αντίληψή μας για την πραγματικότητα, μπορούμε να απελευθερώσουμε τη δύναμη της δημιουργικότητάς μας και γενικά να περνάμε πιο όμορφα σε όλες τις στιγμές της ζωής μας."

"Αυτό ακούγεται πάρα πολύ εύκολο. Πολύ καλό για να είναι αληθινό. Δεν ζωγραφίζεις μόνο την ρόδινη εικόνα, έτσι; "

"Ίσως. Αν νομίζετε ότι αυτό είναι όλο και όλο. Δεν είναι ένας μαγικός κύκλος όπου μεταμορφωνόμαστε αμέσως. Απαιτεί εργασία και θέλει χρόνο. Όμως έχουμε κληρονομήσει κάποια καλά εργαλεία για να μας βοηθήσουν και να βοηθήσουμε ο ένας τον άλλο σε σημεία που έχουμε κολλήσει, δίνοντάς μας ώθηση να προχωρήσουμε προς τα εμπρός και προς τα πάνω μαζί. Η διαδικασία, ενώ δεν είναι στιγμιαία και μπορεί να πάρει λίγο χρόνο, ίσως περισσότερο απ' ό,τι περιμένουμε και επιθυμούμε, δεν είναι οδυνηρή. Καθώς κινούμαστε μαζί, στενά ο ένας στη ζωή του άλλου, ευχαριστιόμαστε και γιορτάζουμε μαζί τη πρόοδό μας."

"Πώς μπορούμε να μάθουμε περισσότερα για τη διαδικασία σας;"

"Το χρονικό διάστημα που είστε εδώ τώρα είναι πάρα πολύ σύντομο για να μεταδώσει κανείς όλα αυτά που συμβαίνουν εδώ. Θα μπορούσατε να επιστρέψετε για τη κατασκήνωση που έχουμε εδώ το καλοκαίρι για δύο εβδομάδες και να μάθετε πολλά - να διασκεδάσετε επίσης."

Υπάρχουν επίσης πολλά που έχουν γραφτεί - θα σας δώσουμε μια λίστα με τις δημοσιεύσεις, τα περισσότερα από αυτά διατίθενται στο βιβλιοπωλείο του Χωριού. Θα μπορούσατε επίσης να μείνετε περισσότερο, να συμμετέχετε σε κάποιο από τα μαθήματά και σε μια κοινοτική φυλή για τρεις μήνες. Ή θα μπορούσατε να βρείτε έναν δάσκαλο στην περιοχή όπου ζείτε. Ή να κάνετε μια σειρά μαθημάτων μέσω του διαδικτύου."

"Ενδιαφέρομαι να μάθω για το πώς λειτουργεί για εσάς αυτή η έννοια της

εγγύτητας μεταξύ των ανθρώπων, που φαίνεται να παίζει κεντρικό ρόλο εδώ."

"Εντάξει - αλλά πρώτα, ποια είναι η δικιά σου γνώμη για αυτή την έννοια?"

"Λοιπόν, νομίζω ότι θα ήταν καλό να είμαι σε μια κοινότητα που συνεργάζεται και βοηθά ο ένας τον άλλον. Αλλά η εμπειρία μου με τους ανθρώπους είναι ότι οι περισσότεροι ενδιαφέρονται μόνο για τον εαυτό τους. Δεν θέλω να είμαι τόσο κοντά όλη την ώρα με όλους τους ανθρώπους. Μου αρέσει να έχω τον χώρο μου."

"Όλοι τον θέλουν. Αλλά όλοι έχουμε διαφορετικές ιδέες για το πόσο χώρο και για πόσο χρόνο ή πόσο συχνά θέλουμε να είμαστε μόνοι. Όπως και σε κάθε χωριό έτσι κι εδώ οι άνθρωποι βρίσκουν το στυλ που τους ταιριάζει. Μόνο που εδώ κάποιος απλά θα ελέγξει αν δεν είσαι κατά τη συνεδρίασή της κοινοτικής φυλής σου, μόνο και μόνο για να σιγουρευτούμε ότι είναι όλα εντάξει και δεν χρειάζεσαι κάποια βοήθεια."

"Λοιπόν αυτό είναι πολύ ωραίο. Μερικές φορές θα ήθελα να είχα περισσότερους φίλους, αλλά ειλικρινά δεν βρίσκω πάρα πολλούς ανθρώπους που μου αρέσουν και μου εμπνέουν εμπιστοσύνη."

"Καταλαβαίνω. Αλλά αυτό είναι το αποτέλεσμα ενός συστήματος που απομονώνει τους ανθρώπους και τους κάνει να ανταγωνίζονται για να επιβιώσουν. Μερικοί από τους ιδρυτές μας είχαν την εμπειρία των παλαιότερων αγροτικών και ιθαγενικών κοινοτήτων, όπου όλοι γνώριζαν τα πάντα για όλους από τη γέννηση τους και όλοι δούλευαν και έπαιζαν μαζί. Ήρθαν στο συμπέρασμα ότι όταν οι άνθρωποι ζουν σε στενή σχέση μεταξύ τους και δεν απειλούν αλλά υποστηρίζουν ο ένας τον άλλο, είναι από φυσικού τους χαλαροί, φιλικοί, παιχνιδιάρηδες και με χιούμορ. Προσπαθούμε να ενθαρρύνουμε μόνο την φυσική εγγύτητα των ανθρώπων και ανακαλύπτουμε ότι πράγματι αυτό το σύστημα δουλεύει για μας. Δεν ερωτευόμαστε ο ένας τον άλλον με την πρώτη ματιά, αλλά θυμόμαστε πόσο όμορφα ξεκινήσαμε όλοι μας ως μωρά. Ότι δεν μας αρέσει στον εαυτό μας και στους άλλους είναι πρότυπα που διαμορφώθηκαν από ένα σύστημα που είχε την ανάγκη να μας ελέγχει. Γι' αυτό παίρνουμε το χρόνο μας για να ακούσουμε με σεβασμό και προσοχή, ώστε να γνωρίσουμε ο ένας τον άλλον. Όσο περισσότερα γνωρίζουμε τόσο περισσότερο αντιλαμβανόμαστε τον άλλο, και όταν καταλαβαίνουμε τον άλλο, αρχίζουμε να τον/την αγαπάμε. Δεν μπορούμε να κάνουμε αλλιώς. Είναι ανθρώπινο."

"Το σύστημά που ζούμε μέχρι σήμερα, ισχυρίζεται ότι είναι το πιο προηγμένο και έξυπνο σύστημα που επινοήθηκε ποτέ."

"Τόσο ευφύες που μόλις το έξι τοις εκατό του παγκόσμιου πληθυσμού κατέχει τους περισσότερους από τους πόρους του πλανήτη και ζουν σε ευμάρεια, ενώ το ενενήντα τέσσερα τοις εκατό ζουν σε συνθήκες φτώχειας, υποσιτίζονται και έχουν κακή στέγαση χωρίς επαρκή ιατρική φροντίδα. Τόσο έξυπνο που καταστρέφει το ίδιο του το περιβάλλον, ρυπαίνοντας τον αέρα και το νερό μας, διαβρώνοντας το έδαφος της γης και αλλάζοντας επικίνδυνα, για πρώτη φορά, την ευαίσθητη ισορροπία ανάμεσα στη γη και τον ήλιο. Τόσο ευφύες που οι άνθρωποι βιώνουν όλο και περισσότερο στρες, περισσότερη απομόνωση, μειωμένη αίσθηση της ικανοποίησης και της ευημερίας, λιγότερο αγάπη, περισσότερη βία, λιγότερη χαρά, περισσότερη αγωνία."

"Ο Δρόμος του Χωριού σε Κύκλο προέρχεται από τα κοινωνικά συστήματα της ισότητας και της αλληλεξάρτησης που αναπτύχθηκαν, χρησιμοποιήθηκαν και βελτιώθηκαν σε περισσότερο από δύο εκατομμύρια χρόνια κατά την ανθρώπινη εξέλιξη. Όλοι οι πρόγονοί μας κάποια στιγμή έζησαν σε ένα τέτοιο σύστημα αμοιβαίας φροντίδας και συνεργασίας ειρηνικά και ικανοποιητικά έως ότου το σύστημα όπως το ξέρουμε τώρα τους απέσπασε τον παλιό τρόπο με την επιβολή και τη βία. Η αλλαγή από τη συνεργασία και τη φροντίδα στην κυριαρχία και την εκμετάλλευση άρχισε σιγά-σιγά σε ορισμένες περιοχές του κόσμου, περίπου πριν από δέκα χιλιάδες χρόνια, πριν από την εφεύρεση της γραφής και της γραπτής ιστορίας.

"Οι παλιές ιθαγενικές φυλές φρόντιζαν για το κάθε μέλος τους από τη γέννηση μέχρι το θάνατο του και παρείχαν την απαραίτητη εγγύτητα που χρειάζεται για την άνθιση της ανθρώπινης φροντίδας και αγάπης. Φαίνεται ότι κατά τη διάρκεια της επαναστατικής στροφής στη γεωργία, σε ορισμένες από τις πιο εύφορες περιοχές άρχισε να αναπτύσσεται ο πληθυσμός και να απομακρύνεται από τους παλιούς μικρούς κύκλους και τις κοινοτικές φυλές των χωριών. Η εγγύτητα και φροντίδα έπεσαν θύματα αυτής της αλλαγής. Χωρίς μια κοινοτική φυλή για να τους φροντίζει και να έχουν οι ίδιοι να φροντίσουν, οι άνθρωποι έπρεπε να βασίζονται μόνο στον εαυτό τους. Έτσι γεννήθηκε ο ατομικισμός και μαζί με αυτόν η ανασφάλεια, η μοναξιά και ο φόβος. Ο φόβος προκαλεί εγωισμό, ανεντιμότητα, απληστία, εκμετάλλευση και βία - τα κύρια χαρακτηριστικά της εξέλιξης ενός πολιτισμού που αναπτύχθηκε για να κατακτήσει τον κόσμο και όλες τις ειρηνικές ιθαγενικές φυλές και

διατηρήθηκε στην ίδια θέση με αυτό το φόβο και τη βία για δέκα χιλιάδες χρόνια.

“Γνωρίζετε την ιστορία. Όλοι οι πόλεμοι και οι κατακτήσεις, η δουλεία, η καταπίεση και η εκμετάλλευση της φτωχής πλειοψηφίας ενορχηστρώνονταν από τη πλούσια και ισχυρή μειοψηφία, που προσλάμβανε και είχε τον έλεγχο των πολεμιστών. Υπήρξαν εξεγέρσεις ενάντια στην κυριαρχία από την εποχή του Σπάρτακου, μέχρι τους βαρόνους της Μάγκνα Κάρτα και την αμερικανική, γαλλική, ρωσική, κινεζική και όλες τις άλλες επαναστάσεις που το μόνο που πέτυχαν είναι να αλλάξουν τους κυρίαρχους, όχι τα συστήματα ανισότητας και κυριαρχίας.

“Μέχρι που τον δέκατο ένατο και ειδικότερα το τελευταίο μισό του εικοστού αιώνα μερικοί άνθρωποι άρχισαν να μην αγωνίζονται ενάντια στο σύστημα, αλλά να το αφήνουν. Νέα κοινότητες τέθηκαν σε λειτουργία, εκ προθέσεως κοινότητες με συγκεκριμένο σκοπό και φιλοσοφία. Δεδομένου ότι δεν είχε κανείς από αυτούς καμία εμπειρία κοινοβιακής ζωής οι περισσότερες από αυτές τις κοινότητες άρχισαν να διαλύονται σε σύγχυση, αλλά με κάθε ένα από αυτά τα πειράματα κάτι μαθεύτηκε.

“Οι άνθρωποι μελέτησαν την ιστορία των κοινωνικών συστημάτων και των κοινοτήτων. Τα άτομα με εμπειρία κοινοβιακών φυλών άρχισαν να έρχονται στο προσκήνιο και η νέα πνευματική λαχτάρα για ένταξη, εγγύτητα, συνεργασία και αγάπη μεγάλωνε. Σεμινάρια, εργαστήρια και συνέδρια πραγματοποιήθηκαν για να εξερευνηθούν οι κοινότητες. Οι άνθρωποι άρχισαν να διοργανώνουν καλοκαιρινές κατασκηνώσεις για να πειραματιστούν με κοινόβια φυλών, να ζήσουν σε κύκλο, δημιουργώντας μια νέα κουλτούρα που θα ταίριαζε στις δικές τους ανάγκες.

“Οι κατασκηνώσεις που συνεχίζουμε και κάνουμε κάθε καλοκαίρι σε αρκετά Χωριά σε Κύκλο όπως αυτό εδώ, δίνουν σε όλους την εμπειρία της κοινοτικής διαβίωσης σαν μια φυλή, την οικοδόμηση μιας νέας κουλτούρας και ενός νέου κοινωνικού μοντέλου βασισμένα στη κοινή μας κληρονομιά, που διακόπηκε για χιλιετίες. Στο τέλος της κάθε κατασκηνώσης οι συμμετέχοντες εκφράζουν την απροθυμία τους να επιστρέψουν στο παλιό τους τρόπο ζωής, τη καθημερινή εργασιακή ρουτίνα και το άγχος, αλλά και τον πόθο τους να συμμετέχουν στην κατασκηνώση του επόμενου καλοκαιριού. Δεν πέρασε πολύς χρόνος μέχρι κάποιος από αυτούς τόλμησε να αγοράσει το οικόπεδο για ένα νέο Χωριό που λειτουργούσε σαν μια κατασκηνώση σε Κύκλο.”

“Πώς ξεκίνησε;”

“Υπήρξαν πολλές συναντήσεις τα Σαββατοκύριακα για αρκετό διάστημα, καθώς οι κύκλοι είχαν πολλά θέματα που έπρεπε να λύσουν. Πρώτα, μια σαφής γραπτή δήλωση της αποστολής και των προθέσεων τους. Πώς θα ήθελαν να ζήσουν και να σχετίζονται μεταξύ τους, με άλλους ανθρώπους και θεσμούς, με τα παιδιά τους, τις επόμενες γενιές, καθώς και με τα άλλα πλάσματα και τη Γη. Εν τω μεταξύ, η αναζήτηση για τη γη και την αύξηση των χρημάτων για το εγχείρημα συνεχιζόταν. Ήταν δύσκολο, λένε, γιατί ήταν όλα καινούρια, δεν είχαν οδηγό για ότι έκαναν. Αλλά θα πρέπει να ήταν και συναρπαστική συγχρόνως, η ιδέα να δημιουργήσουν πραγματικά τον δικό τους κόσμο και πιθανώς αυτή η ιδέα τους διατηρούσε και συνέχιζαν το έργο τους.”

“Ήταν δύσκολο όταν τελικά απέκτησαν τη γη και μετακόμισαν εκεί;”

“Φυσικά και ήταν επίπονο, επειδή κατασκήνωναν στη φύση και έχτιζαν τα πάντα από το μηδέν. Αλλά είπαν ότι ήταν ταυτόχρονα και μεγάλη χαρά, διότι ότι είχαν να κάνουν ήταν απλό και σαφές. Είχαν ήδη κάνει σχέδια και μελέτες για όλες τις βασικές τους ανάγκες, τη στέγαση και τα τρόφιμα, τα καύσιμα και τα φάρμακα τους και το μόνο που έμενε να κάνουν ήταν να αρχίσει η εργασία για την κατασκευή του ονείρου τους.”

“Πώς λειτούργησε οικονομικά; ”

“Μερικοί κάτοικοι είχαν επικερδή επαγγέλματα εντός συστήματος και συνέχιζαν να εργάζονται εκτός του Χωριού για λίγα χρόνια για να βοηθήσουν τη χρηματοδότηση του εγχειρήματος. Μερικοί ήταν σε θέση να πάρουν δωρεές από ενδιαφερόμενα άτομα και χρηματοδοτήσεις από οργανισμούς. Καθώς το έργο πήρε μεγαλύτερη δημοσιότητα και προσέλυσε την προσοχή πολλών περισσότερων ανθρώπων στάλθηκαν αρκετές δωρεές, άλλοι συνέβαλαν υλικά και άλλοι συνέβαλαν εθελοντικά με το χρόνο τους. Μετά το πρώτο στάδιο των κατασκευών ήταν σε θέση να χτίσουν οικοτεχνίες και αγροικίες με αγροτικά κτίσματα, να παράγουν χειροτεχνικά και βιομηχανικά προϊόντα, καθώς και να παρέχουν επαγγελματικές υπηρεσίες.

“Ελάτε, επιτρέψτε μου να σας δείξω.”

11. Η Οικονομία του Χωριού

Η οδηγός μας οδηγεί τώρα στο μεγάλο κτήριο που βρίσκεται δίπλα από το ξενοδοχείο. Οι καταχωρίσεις των δωματίων στο φουαγιέ δείχνουν ότι το κτήριο είναι γεμάτο γραφεία. Μερικά είναι για τη διοίκηση του Χωριού, ένα είδος δημαρχείου και οι άλλα είναι ιδιωτικά γραφεία πολλών διαφορετικών επιχειρήσεων. Ρίχνουμε μια ματιά σε μερικά από αυτά και λέμε ένα γεια στους ανθρώπους που εργάζονται εκεί. Ένα άτομο που μας μίλησε είναι ο υπεύθυνος του διαδικτυακού κέντρου των Χωριών σε Κύκλο, ένα κέντρο επικοινωνίας με τις εκατοντάδες άλλα Χωριά σε Κύκλο απ' όλο τον κόσμο. Εδώ ρυθμίζονται οι διαδικασίες για τους επισκέπτες που έρχονται από άλλα χωριά αλλά και για τους χωρικούς που θέλουν να επισκεφθούν άλλα χωριά, ανταλλάσσοντας εργασία, δεξιότητες, για να διδάξουν ή να μάθουν. Υπάρχει επίσης και ένα ενεργό δίκτυο συναλλαγών, ιδιαίτερα στα πλαίσια της τοπικής βιοπεριφέρειας αλλά και με απομακρυσμένα χωριά σε ολόκληρο τον πλανήτη, για πράγματα σχετικά με τις ειδικότητες τους.

Στο ισόγειο βρίσκονται και τα γραφεία που διαχειρίζονται τα προγράμματα, τα σχολεία, τις δημόσιες σχέσεις και τη προώθηση του Χωριού, το ταχυδρομείο και τη Τράπεζα του Χωριού. Η προβολή του Χωριού περιλαμβάνει συμμετοχή σε διεθνή προγράμματα σε Κύκλο για την ειρήνη σε ταραγμένες περιοχές, για το περιβάλλον και την ιατρική βοήθεια έκτακτης ανάγκης. Μαθαίνουμε ότι υπάρχει μια ομάδα από το Χωριό η οποία βοηθά να ανοικοδομήσουν μια πόλη στο Ιράν μετά από ένα καταστροφικό σεισμό.

"Είναι ενθαρρυντικό να βλέπουμε την ανησυχία σας για την ευημερία των άλλων ανθρώπων που υποφέρουν στον κόσμο."

"Φυσικά. Αυτή η ανησυχία είναι ανθρώπινη και κοινή σε κάποιο βαθμό από όλους στον κόσμο. Αλλά αυτή η ανησυχία αμβλύνεται από το κληρονομικό άγχος του οικονομικού συστήματος."

"Οπότε έχετε φτιάξει ένα σύστημα που παρέχει απόλυτη ασφάλεια για όλους; Θα το ονομάζατε σοσιαλισμό; "

"Ενδιαφέρεστε πραγματικά για μια θεωρητική συζήτηση τώρα; "

Υπάρχουν μερικοί που απαντούν με ενθουσιασμό, πολλοί γνέφουν καταφατικά και έτσι η οδηγός μας συνεχίζει.

"Εντάξει, μπορούμε να κάνουμε μια συζήτηση για μερικά λεπτά πάνω σε

αυτό. Όσοι δεν ενδιαφέρονται ας μη διστάσουν να τριγυρίσουν στα γραφεία και να κάνουν ερωτήσεις.

"Σοσιαλισμός. Λοιπόν, δεν θα χρησιμοποιούσα τον συγκεκριμένο τίτλο επειδή συνδέεται με κυβερνήσεις οι οποίες χρησιμοποίησαν την εξουσία για να επιβληθούν μέσω του φόβου. Όσο η οικονομία είναι όργανο των κυβερνήσεων και των μεγάλων επιχειρήσεων, των εθνικών κρατών και των διεθνών εταιρειών, θα ελέγχεται από τον πλούτο, από τους πλούσιους και ισχυρούς, είτε το λένε καπιταλισμό είτε σοσιαλισμό, είτε δημοκρατία, ρεπουμπλικανισμό ή οτιδήποτε άλλο. Όλος ο πλούτος είναι αφιερωμένος στη διατήρηση του κατεστημένου, να διατηρεί τους ανθρώπους χαλιναγωγημένους μέσω των ΜΜΕ, απομονώνοντας τους, εξασφαλίζοντας την συμμόρφωσή τους, αφιερωμένος στα στρατιωτικά, αστυνομικά και σωφρονιστικά συστήματα που διατηρούν την ηγεμονία του κράτους και της βιομηχανίας. Για την υποστήριξη αυτού του συστήματος οι άνθρωποι εργάζονται σε εξαντλητικές, αγχωτικές θέσεις εργασίας και συχνά σε περισσότερες από μία θέση εργασίας, ώστε να μπορούν να αγοράζουν, να αγοράζουν, να αγοράζουν όλο και περισσότερα πράγματα και να θάβουν την ομορφιά της γης στα σκουπίδια και τη ρύπανση."

"Είναι ένας ανήθικος πολιτισμός, χωρίς ψυχή ή καρδιά, ο οποίος βάζει το κέρδος και τα υλικά πράγματα πάνω απ' όλες τις άλλες αξίες. Οι περισσότεροι στον κόσμο αγωνίζονται να επιβιώσουν κάθε μέρα σε μια φυλακή φτώχειας, ενώ πέφτουν θύματα εκμετάλλευσης από τους πολύ λίγους δικαιούχους του συστήματος."

"Αυτοί οι λίγοι (δικαιούχοι) λένε ότι θέλουν να γεμίσουν τον υπόλοιπο κόσμο με ελευθερία, δημοκρατία υλικό πλούτο. Ο περισσότερος υπόλοιπος κόσμος έχει περάσει τέτοια πλύση εγκεφάλου, που παρά τις τόσες αποδείξεις για το αντίθετο, νομίζουν ότι είναι πραγματικά ελεύθεροι και ίσοι, ότι έχουν πραγματική δημοκρατία και ότι τα υλικά πράγματα θα τους κάνουν να είναι ευτυχείς και θα ικανοποιήσουν έτσι τις ψυχικές τους αναζητήσεις."

Σε αυτή την εύπορη πλευρά του κόσμου, οι άνθρωποι στις ελεύθερες από εργασία ώρες της ημέρας τους, θέλουν να ξεχάσουν βλέποντας ιστορίες και παιχνίδια άλλων ανθρώπων που δείχνει η τηλεόραση και οι οθόνες των υπολογιστών τους. Εάν δεν το κάνουν αυτό κοιτάζουν πώς να κλέψουν και να διαφθείρουν, να καταπραΰνουν το είναι τους με αλκοόλ και άλλα ναρκωτικά, ή να εκρήγνυνται από την απογοήτευση τους με οργή και βία.

"Ο Μαχάτμα Γκάντι πίστευε ότι αν ο λαός του μπορούσε να απλοποιήσει τη ζωή του στα απολύτως απαραίτητα υλικά αγαθά, θα μπορούσαν να φτιάχνουν οι ίδιοι ότι χρειάζονται για να ακολουθήσουν μια πνευματική και ικανοποιητική ζωή, απορρίπτοντας το σύστημα της Μεγάλης Βρετανίας και όλες τις αξίες του. Πίστευε ότι το κοινό σημείο όλων των εργασιών έπρεπε να είναι το όφελος του εργάτη, όχι μόνο της κυβέρνησης ή του εργοδότη. Πίστευε επίσης ότι με την συνεργασία οι άνθρωποι θα μπορούσαν να φροντίζουν ο ένας τον άλλο, να φτιάχνουν και να μοιράζονται ότι χρειάζονται. Ήταν μια μεγάλη ιδέα, αλλά οι άνθρωποι είχαν ήδη μολυνθεί πολύ από τις αξίες των υλικών αγαθών του βιομηχανικού κόσμου. Ήθελαν να απορρίψουν τη Μεγάλη Βρετανία, ήθελαν όμως να γίνουν οι ίδιοι σαν τους Βρετανούς.

"Το κατεστημένο οικονομικό σύστημα εξαρτάται από την ανάπτυξη. Για να επιζήσει πρέπει να αναπτύσσετε διαρκώς. Πρέπει να χτίζει όλο και περισσότερο και να αποθέτει τα απόβλητα του στη Γη. Πρέπει να κάνει τους ανθρώπους να παράγουν περισσότερα έτσι ώστε να μπορούν να καταναλώνουν περισσότερα. Είναι όπως ο καρκίνος. Χρειάζεται την πληθυσμιακή αύξηση για να φτιάξει περισσότερους εργαζομένους και περισσότερους καταναλωτές. Αυτή είναι η σημαντικότερη απειλή της εποχής μας. Οι μόνες αξίες που προάγει είναι οι αξίες της προσωπικής ματαιοδοξίας, του φθόνου και της απληστίας.

"Η απάντηση στην ανηθικότητα και το πνευματικό κενό του συστήματος έπρεπε να προκύψει μέσα από το ίδιο το σύστημα, αλλά εμπνευσμένο από την εμπειρία προηγούμενων πολιτισμών που πέτυχαν μια ισορροπία ειρήνης, υγείας και ευτυχίας, καθώς και μια σύνδεση με το υπόλοιπο της φύσης, με την ομορφιά και τη πνευματική ικανοποίηση.

"Ο στόχος μας εδώ είναι για τους ανθρώπους, όπως έλεγε ο Μαχάτμα Γκάντι, να πάρουμε πίσω την δύναμη από το κράτος και τη βιομηχανία και να τα κάνουμε όλα για εμάς."

"Δεν τα έχετε καλύψει ακόμα όλα; Τι γίνεται με τη εθνική ασφάλεια; Τι γίνεται με τους διαπολιτειακούς αυτοκινητόδρομους, τη διεθνή μεταφορά; Τι γίνεται με τη ποινική δικαιοσύνη;"

"Η ανάγκη για τα περισσότερα από αυτά θα αρχίσει να εξαφανίζεται, όσο περισσότεροι άνθρωποι οργανώνονται σε αυτόρκες κοινότητες, ενώ πολλές άλλες ανάγκες μπορούν να αντιμετωπίζονται μέσω της δικτύωσης μεταξύ των κοινοτήτων. Η αρχή είναι ότι το ανθρώπινο μυαλό μπορεί να δημιουργήσει οτιδήποτε θέλει και αν η οδηγία προς το μυαλό είναι μέσω της δημιουργικότητας να ενισχυθεί η εγγύτητα, η εμπιστοσύνη

και η αγάπη, η ισότητα, η ελευθερία και η διασκέδαση, τότε αυτός είναι ο κόσμος που θα φτιάξουμε."

"Οπότε πώς λειτουργεί η οικονομία σας;"

"Θα επισκεφτούμε την τράπεζα τώρα και θα πάρετε μια ιδέα. Όπως θα δείτε το οικονομικό μας σύστημα, εσωτερικά αλλά και στη δικτύωση με άλλα χωριά, τηρεί τα ιδανικά του Γκάντι: της απλότητας, της συνεργασίας, της αναδιανομής, του μοιράσματος, της έννοιας της ανθρώπινης εγγύτητας και μιας ανθρώπινης κλίμακας σε όλες τις ανθρώπινες δραστηριότητες."

Η επίσκεψη στην Τράπεζα του Χωριού μας δίνει την ευκαιρία να μάθουμε περισσότερα για την οικονομία και την ιδιοκτησία στο Χωριό. Όλη η γη και τα κτήρια ανήκουν στην Εταιρία του Χωριού, η οποία ανήκει σε όλους τους χωρικούς. Τα κτήρια χτίζονται με τα χρήματα του χωριού και την προσωπική εργασία των χωρικών, αλλά όπως έχουμε δει οι ιδιοκτήτες των κατοικιών είναι οι βασικοί σύμβουλοι για τον σχεδιασμό τους. Τα κέρδη από όλες τις επιχειρήσεις καθώς και από την απασχόληση έξω από το χωριό πηγαίνουν όλα στο Ταμείο του Χωριού. Οι χωρικοί μπορούν να ζητήσουν χρήματα για ορισμένες εξωτερικές αγορές, αλλά πρώτες ανάγκες όπως στέγαση, τρόφιμα, ρούχα, καύσιμα, ιατρικά, οικιακές προμήθειες, συμπεριλαμβανομένου των ηλεκτρονικών όπως τα οπτικοακουστικά μέσα, υπολογιστές και τηλέφωνα, καθώς και τα μουσικά όργανα, παράγονται τοπικά και παρέχονται ελεύθερα από τις επιχειρήσεις του χωριού. Αυτοί θα μπορούσαμε να πούμε ότι είναι οι "ιδιοκτήτες" ή καλύτερα οι επιστάτες αυτών των υλικών αγαθών.

Τα οχήματα ανήκουν σε όλους και μπορεί να τα δανειστεί καθένας που χρειάζεται ένα όχημα για οποιαδήποτε σκοπό, αρκεί μόνο να τα ζητήσει. Παρέχονται επίσης και χρήματα για καύσιμα ακόμα και για τρόφιμα και στέγαση εάν είναι να πάει μακροχρόνιο ταξίδι. Για ταξίδια διακοπών πρέπει να ζητηθούν χρήματα αρκετά εκ των προτέρων, αλλά οι διακοπές μπορεί να είναι οποιασδήποτε διάρκειας ή συχνότητας.

Αμέσως οι επισκέπτες ρωτάμε εάν αυτού του είδους οι πολιτικές προκαλούν τη κατάχρηση από μερικά άτομα.

"Η ερώτησή σας είναι κατανοητή", λέει η οδηγός μας με χαμόγελο, "αλλά προερχόμενη από ένα πολιτισμό του ατομικισμού, του ανταγωνισμού, της έλλειψης και της διασύνδεσης της ευτυχίας με τα υλικά πράγματα. Γι' αυτό το λόγο οι άνθρωποι δεν εντάσσονται πλήρως με το σύστημα μας εδώ παρά μόνο μετά από ένα χρόνο αφότου εγκατασταθούν. Μέσα σε

αυτό το χρόνο η συναδελφoσύνη μέσα στις κοινοτικές φυλές και το Χωριό αλλάζει ριζικά το χαρακτήρα του ατόμου, μετατρέποντάς το από ατομιστή που κοιτάζει μόνο τον εαυτό του σε ένα κοινοτικό μέλος που φροντίζει για το καλό όλων μας.

Οι άνθρωποι δεν θέλουν πολλά gadget και παιχνίδια όταν έχουν ο ένας τον άλλο, όταν υπάρχει τόσο πολλή διασκέδαση παίζοντας με τους φίλους σου και δημιουργώντας νέες περιπέτειες. Έτσι κανένας δεν θέλει να μένει πολύ καιρό μακριά από τη φυλή και τη κοινότητά του. Οι ενήλικοι εδώ το συμμαερίζονται αυτό επειδή μπορούν να θυμηθούν πώς ήταν προτού να έχει ο ένας τον άλλον. Αλλά τα παιδιά το βλέπουν παράξενο ότι οι λαοί εκεί έξω θέλουν να κάθονται βυθισμένοι στην τηλεόραση ή στα παιχνίδια του υπολογιστή, ή να πληρώνουν τόνους χρήματα για να ακούσουν κάποιον σούπερ σταρ όταν μπορούν να φτιάξουν οι ίδιοι τη μουσική τους. Δεν θέλουν να γίνουν λιώμα στα ναρκωτικά ή το αλκοόλ όταν μπορούν να διασκεδάσουν και να “ανέβουν” για τα καλά με το τραγούδι, το χορό και το παιχνίδι.”

“Τι γίνεται με τη ταξιδιωτική πολιτική;”

“Λοιπόν, αρκετοί επιθυμούν να μένουν σπίτια τους επειδή είναι τόσο δημιουργικά δεσμευμένοι εδώ, ενώ άλλοι πάνε μικρά ταξίδια για να δουν κάτι διαφορετικό ή μια επίσκεψη στους συγγενείς τους, αλλά αμέσως μόλις τους λείπει η εγγύτητα και η αγάπη επιστρέφουν. Βέβαια μερικοί άλλοι αγαπούν το να ταξιδεύουν. Θέλουν να δουν το κόσμο όλο. Ευτυχώς έχουμε επεκταθεί τόσο που έχουμε δικά μας Χωριά σε κάθε ήπειρο και έτσι μπορούμε να πραγματοποιούμε τα ταξίδια και τις επισκέψεις πολύ φτηνά, ιδιαίτερα με τα οχήματα ανανεώσιμης ενέργειας που έχουμε αναπτύξει. Αρκετοί από αυτούς τους συχνούς ταξιδιώτες ασχολούνται με τα προγράμματά μας σε άλλα χωριά ή σε άλλα προγράμματα επιμόρφωσης. Μερικοί αφιερώνονται σε δημόσιες σχέσεις, άλλοι σε διαλέξεις και διασκέψεις, σπέρνοντας τους σπόρους σε όλο τον κόσμο για νέα Χωριά σε Κύκλο. Ίσως βοηθήσετε και εσείς να ξεκινήσουν μερικά.”

“Και έτσι αυτή η πλήρης διανομή του εισοδήματος και της ιδιοκτησίας λειτουργεί για όλους;”

“Μόλις αντιληφθείς ότι δεν υπάρχει πραγματικά καμία έλλειψη, τίποτα που να θέλεις πραγματικά και να μην μπορείς να το έχεις, τότε σίγουρα δεν σε ενοχλεί να τα μοιράζεσαι όλα. Όλοι θυμούνται πώς ήταν να έχεις αφθονία πραγμάτων και όμως να θες πάντα όλο και περισσότερα. Και όταν το έπαιρνες περισσότερα, όσα και αν ήταν αυτά, η χαρά ήταν λίγη. Πάρα πολύ άγχος και όχι αρκετή διασκέδαση. Πάρα πολλή απομόνωση

και μοναξιά, όχι αρκετές φιλίες, κατανόηση και εκτίμηση. Πλήρωνες μια πάρα πολύ υψηλή τιμή για πράγματα τα οποία δεν χρειάζεσαι πραγματικά ή δεν σε αγγίζουν καθόλου.

“Στην αρχή μερικά από τα χωριά χρησιμοποίησαν το σύστημα εργασία-πίστωση, παρόμοιο με τα Twin Oaks (σ.μ. αυτοδιαχειριζόμενη κοινότητα) και Walden Two (σ.μ. ουτοπικό μυθιστόρημα του B.F. Skinner). Ίσως μερικά χωριά να το χρησιμοποιούν ακόμα – λειτουργεί μια χαρά. Αλλά εμείς γίναμε λίγο ανυπόμονοι με αυτό καθώς η πολύ εμπορικότητα μας κρατά μακριά από την πλήρη ισότητα και την εγγύτητα. Θελήσαμε να δοκιμάσουμε κάτι πιο ριζοσπαστικό και απομακρύναμε τα χρήματα. Αυτό λειτούργησε πολύ καλά στα Rainbow Gatherings (εφήμερες νομαδικές, αυτοδιαχειριζόμενες κοινότητες). Απλά εμπιστευτήκαμε ότι η ανθρώπινη καλοσύνη και το μοίρασμα δεν μας έλειπαν ποτέ. Και έτσι είχαμε περισσότερη διασκέδαση, όπως και έχουμε.”

“Αλλά επεξεργάζεστε χρήματα. Έχετε τράπεζα.”

“Ω μα ναι, δεν έχουμε αλλάξει το κόσμο όλο ακόμα, οπότε πρέπει να επιζηήσουμε μέσα στον κυρίαρχο πολιτισμό και να πληρώνουμε τους λογαριασμούς μας εκεί. Η τράπεζα χρησιμοποιεί τα κεφάλαια για όλες μας τις δαπάνες και φυσικά κρατάει ένα κεφάλαιο αποταμίευσης για τις ιατρικές και άλλες έκτακτες ανάγκες, αλλά και για προγράμματα ανθρωπιστικής βοήθειας, δάνεια και βοήθεια σε χωριά που μόλις ξεκινάνε, καθώς και σε άλλες αναπτυσσόμενες κοινότητες. Μερικές φορές επενδύει σε άλλες προσπάθειες για τον εξανθρωπισμό της κοινωνίας. Πρέπει να συνεχίσουμε όμως τη βόλτα μας και να προσπαθήσουμε να δούμε το υπόλοιπο του χωριού σήμερα το πρωί, επειδή το απόγευμα έχει μια συναυλία που αναμένουμε με ενδιαφέρον. Εάν έχετε περισσότερες ερωτήσεις για την οικονομία μας ή οτιδήποτε άλλο, θα έχουμε απόψε μια συμπερασματική συνάντηση από όλες τις περιηγήσεις, με μερικούς από τους βασικούς ανθρώπους μας από όλους τους τομείς.”

Κοιτάζουμε στη διπλανή πόρτα που είναι ένα μικροσκοπικό σπίτι-νοσοκομείο με μια κλινική έκτακτης ανάγκης, μερικά δωμάτια με κρεβάτια, μια μονάδα εντατικής και ένα τμήμα αποκατάστασης. Υπάρχει επίσης ένα μικρό εργαστήριο, το οποίο παράγει μερικά από τα φάρμακά που χρησιμοποιούν περισσότερο.

“Ο τρόπος που η φαρμακευτική και ιατρική βιομηχανία υπερτιμούν τα πάντα μέσα στον πολιτισμό της απληστίας, είναι σκανδαλώδης, σκληρός και ανήθικος,” δηλώνει η οδηγός μας, “πρέπει να αρχίσουμε να

επανακτήσουμε τον έλεγχο της θεραπείας μας. Έχετε ήδη δει το κέντρο φυσικής κατάστασης, το οποίο παρέχει επίσης διατροφικές συμβουλές και εναλλακτικές θεραπείες όπως βελονισμό και διαλογισμό.”

Το μικρό νοσοκομείο έχει μια νοσοκόμα και ένα Κέντρο Πρώτων Βοηθειών με ένα ασθενοφόρο σε ετοιμότητα και το γιατρό του Χωριού διαθέσιμο κατόπιν κλήσης. Είναι επίσης σε θέση να βοηθήσουν σε έκτακτες περιπτώσεις τις παρακείμενες περιοχές όταν χρειαστεί. Μερικοί από μας κάνουν θετικά σχόλια για την ανθρωπιστική διάσταση αυτού του μικρού χωριού.

“Ήταν σημαντικό για εμάς κατά την ίδρυση των Χωριών, ο έξω κόσμος να μην μας αντιλαμβανόταν απλά σαν μια αντίθεση στη κυρίαρχη κοινωνία, αλλά σαν ένα πρωτοποριακό πείραμα που είναι προς το συμφέρον όλων των ανθρώπων. Έτσι καταβάλλουμε πάντα επιπλέον προσπάθεια να συνδεόμαστε με τους γείτονές μας, καθώς και με διάφορες κοινωνικές ομάδες, επιχειρήσεις ακόμα και κυβερνητικές υπηρεσίες. Οι μονάδες μας για πυρόσβεση και επείγουσα ιατρική βοήθεια είναι πάντα σε ετοιμότητα για τις γειτονικές μας κοινότητες, ενώ συνεργαζόμαστε με οργανώσεις ανθρωπιστικής βοήθειας όπως ο Ερυθρός Σταυρός και άλλα Ιδρύματα. Δεν θέλουμε να αποξενώσουμε το κύριο ρεύμα, αλλά να το πείσουμε να έρθει με το μέρος μας.”

“Πιστεύετε ότι θα γίνει ποτέ αυτό;”

“Έτσι λέμε... και εσείς εδώ είστε τώρα, έτσι δεν είναι;”

12. Εκπαίδευση, Τιμωρία και Παιχνίδι

Όπου έχουμε πάει μέχρι τώρα βρίσκουμε μικρούς παιδότοπους με παιδιά που γελούν και τρέχουν, και πάντα μερικούς ενήλικους να τα ακολουθούν στο παιχνίδι. Τώρα περνάμε από μια άλλη μεγαλύτερη παιδική χαρά με διάφορα παιχνίδια που παίζουν παιδιά διαφορετικών ηλικιών από πέντε έως ένδεκα ή δώδεκα χρονών. Πάλι διάφοροι ενήλικοι είναι σε ετοιμότητα, οι οποίοι κυρίως επεμβαίνουν με συμβουλές όποτε υπάρχουν διαφωνίες.

Ένα αγόρι μόλις χτύπησε και άρχισε να φωνάζει. Χωρίς οποιαδήποτε ειδοποίηση από κάποιον ενήλικο, τα άλλα παιδιά σταματούν αμέσως το παιχνίδι και τρέχουν προς αυτό. Επιθεωρούν το χτύπημα και βλέπουν ότι δεν χρειάζεται καμία περαιτέρω ιατρική παρακολούθηση, αλλά μαζεύονται όλοι γύρω του σε κύκλο δείχνοντας συμπόνια και προσοχή στο αγόρι, ενθαρρύνοντας τον να κλάψει περισσότερο και δυνατώτερα. Μερικοί βάζουν τα χέρι τους γύρω του και στηρίζουν τα κεφάλια τους πάνω στο δικό του.

Κατόπιν κάποιος του δίνει μια πετσέτα για να σκουπίσει τα δάκρυά του και το πρόσωπό του και του λέει κάτι που πρέπει να είναι αστείο επειδή γελά αλλά δεν μπορούμε να τον ακούσουμε. Κατόπιν όλοι γελούν, ανακατεύουν τα μαλλιά του, τον αγκαλιάζουν και τρέχουν πίσω στο παιχνίδι που είχαν αφήσει.

Κάποιος παρατηρεί πόσο διαφορετικό είναι το παιχνίδι σε αυτή τη παιδική χαρά από αυτές που θυμάται ο ίδιος από την παιδική του ηλικία. Εάν είχε φωνάξει, λέει, τον θα έλεγαν κοροϊδευτικά μωρό ή θηλυπρεπή, θα τον χλεύαζαν, θα γελούσαν και θα είχε ταπεινωθεί. Έτσι έμαθε να σφίγγει τα δόντια και να καταπίνει τον πόνο του για να κρατήσει την υπερηφάνεια του. Είπε ότι ήταν θαυμάσιο να βλέπει αυτά τα παιδιά που νοιάζονται πραγματικά και φροντίζουν το ένα το άλλο, τα μεγαλύτερα παιδιά που βοηθούν το νεώτερα να μάθουν και τα ενθαρρύνουν. Αναρωτήθηκε πώς το έμαθαν αυτό.

“Βασικά το σημαντικό είναι ότι τα παιδιά δεν μαθαίνουν στην απομόνωση και τους βλαβερούς τρόπους του κυρίαρχου πολιτισμού. Εμείς οι άνθρωποι είμαστε όντα που από τη φύση μας αγαπάμε και φροντίζουμε, εφόσον δεν έχουμε απειληθεί ποτέ και δεν έχουμε λόγους για να φοβόμαστε. Ο πολιτισμός των Χωριών σε Κύκλο μπορεί να γίνει

καλύτερα κατανοητός παρατηρώντας πώς αναθρέφουμε και εκπαιδεύουμε τα παιδιά μας. Κάθε παιδί είναι τόσο ιδιαίτερα προσεγμένο που ποτέ δεν χάνει τη πλήρη εκτίμηση, την εμπιστοσύνη και τη χαρά που έχει έμφυτη από τη γέννηση του.

“Όλα τα παιδιά λαμβάνουν ιδιαίτερη φροντίδα από τους ενηλίκους και δεν έχουν καμία ανάγκη να προκαλέσουν τη προσοχή τους. Αντίθετα μαθαίνουν σε νεαρή ηλικία από τα θετικά πρότυπα των ενηλίκων και των μεγαλύτερων παιδιών, αλλά και από τη φυσική τους κλίση, να δίνουν προσοχή και αγάπη σε άλλους που την έχουν ανάγκη.

“Μαθαίνουν επίσης ότι είναι πολύ σωστό να εκφράζουν αυθόρμητα τα συναισθήματά τους, να γελούν, να φωνάζουν ή να κλαίει για παράδειγμα, εφόσον αυτές οι εκδηλώσεις δεν επιτίθενται ή δεν βλάπτουν τον άλλο. Μαθαίνουν δια του παραδείγματος και από συμβουλές ότι όταν αισθάνονται προσβεβλημένοι, τσαντισμένοι ή πληγωμένοι από κάποιον άλλο, να μην τον αντιμετωπίζουν με θυμό και να μην τον βλάπτουν, αλλά να επιδιώξουν να μιλήσουν σε ένα άλλο πρόσωπο και να εκφράσουν όλα τα συναισθήματά τους ακίνδυνα και πλήρως. Κατόπιν είναι σε θέση να συνδεθούν με το άτομο που τους έφταιξε εξ αρχής για να αναπτύξουν μεγαλύτερη κατανόηση και μια αμοιβαία συμφωνία πως να αποφεύγουν τέτοιες καταστάσεις στο μέλλον και να έχουν καλύτερη σχέση. Μαθαίνουν ότι η έκφραση των συναισθημάτων είναι θεραπευτική και ότι πρέπει να γίνεται σεβαστή και να ενθαρρύνεται.”

“Βάζετε όμως όρια ή τιμωρείτε τα παιδιά σας ποτέ;”

“Όρια ναι, σίγουρα, να τα τιμωρήσουμε όμως ποτέ. Φυσικά υπάρχουν κάποια όρια που πρέπει να γίνουν κατανοητά. Είναι απαραίτητα για την ασφάλεια και την υγεία, για να αποφεύγουν τη κακή μεταχείριση ή εκμετάλλευση των άλλων ανθρώπων, των έμβιων όντων ή του φυσικού περιβάλλοντος. Ορισμένα όρια πρέπει να επιβληθούν από τη γέννηση για να προστατεύσουν το νήπιο, αλλά έχουμε δημιουργήσει όσο το δυνατόν περισσότερο ένα ασφαλές περιβάλλον για τα μωρά, απομακρύνοντας και τοποθετώντας τα πράγματα πιο μακριά από εκεί που φτάνουν για να τους δώσουμε έτσι ένα όσο γίνεται μεγαλύτερο πεδίο για να εξερευνηθούν και να πειραματιστούν. Έτσι μπορούμε να αποφύγουμε την επιβολή του «όχι αυτό- όχι εκείνο» όσο το δυνατόν περισσότερο.

“Έχουμε απορρίψει εντελώς τη φιλοσοφία της τιμωρίας ως ανεπαρκή και επιβλαβή για τη κοινωνία και το άτομο. Παρατηρούμε ότι είναι η πηγή των περισσότερων προβλημάτων της κοινωνίας μας. Τη πρώτη φορά που τιμωρείται ένα παιδί, δύο γεμάτα τρόμο νέα συναισθήματα εγκαθίσταται

μέσα του. Πρώτον ότι υπάρχει κάποιος εχθρός, κάποιος που θα του κάνει κακό και δεύτερον, ότι κάτι δεν πάει καλά με αυτό, ότι κάνει κάτι πολύ λάθος. Δεν είναι πλέον ούτε ασφαλής ούτε αξιόπιστος ο κόσμος μας. Μαθαίνουμε να φοβόμαστε τους συνανθρώπους μας.”

“Ναι, αλλά καλή ιδέα δεν είναι αυτό; Δεν μπορούμε να εμπιστευόμαστε τον καθέναν. Οι άνθρωποι είναι τρομακτικοί μερικές φορές και όντως μπορούν να μας βλάψουν. Δεν γνωρίζουμε επίσης ότι οι γονείς μας τιμωρούν επειδή μας αγαπούν;”

“Υπάρχουν άνθρωποι στον έξω κόσμο που είναι τρομακτικοί, αυτό ισχύει. Αλλά όχι στο Χωριό μας. Τα παιδιά μας κάποια στιγμή θα μάθουν τη φρικτή ιστορία της ανθρωπότητας, θα μάθουν όμως επίσης ότι κάθε μωρό γεννιέται από τη φύση του καλό, έχει αίσθηση της φροντίδας, αγαπά τη διασκέδαση και τη δημιουργία. Αλλά επειδή η κοινωνία εκεί έξω δεν προστατεύει τα μωρά της, ούτε τα αντιμετωπίζει με το σεβασμό και τη προσοχή που απαιτείται, πολλά από τα παιδιά καταλήγουν λίγο τρελά και κάνουν πράγματα που μπορεί να βλάπτουν τους εαυτούς τους ή τους άλλους.

“Είναι αλήθεια ότι οι περισσότεροι γονείς αγαπάνε τα παιδιά τους και θεωρούν ότι η τιμωρία είναι ένας τρόπος για να τα βοηθήσουν να γίνουν καλύτερα. Τα περισσότερα παιδιά το καταλαβαίνουν με αυτό, αλλά σίγουρα δεν συμεριζονται τη χαζομάρα ότι η τιμωρία είναι καλή για αυτά. Εσείς το δεχόσασταν όταν ήσασταν παιδιά; Χρειάζεται να σου κάνουν πλύση εγκεφάλου και να σε πληγώσουν πολύ για να δεχτείς κάτι τέτοιο. Είναι γεγονός ότι τα παιδιά και τα ζώα μαθαίνουν και μπορούν να εκπαιδευτούν γρηγορότερα, ευκολότερα και πιο αποτελεσματικά, αν χρησιμοποιούμε πιο πολύ την εκτίμηση, τον έπαινο και την ενθάρρυνση.”

“Θα πρέπει να έχετε όμως παιδιά που γεννήθηκαν και μεγάλωσαν στην έξω κοινωνία προτού έρθουν εδώ. Φαντάζομαι ότι αυτό θα δημιούργησε διάφορα προβλήματα - πώς χειρίζεστε τα παιδιά που η συμπεριφορά τους προκαλεί τη προσοχή, είναι καταστρεπτικά και θέλουν να βλάψουν τους άλλους;”

“Υπάρχουν πολλά που μπορούμε να μάθουμε για τα παιδιά, πολλά περισσότερα από όσα μπορούμε να συζητήσουμε σήμερα. Διοργανώνουμε σειρές μαθημάτων εδώ και στα άλλα Χωριά για γονείς, δασκάλους και άλλους κοινωνικούς λειτουργούς νεολαίας. Υπάρχει επίσης πολλή καλή βιβλιογραφία στο βιβλιοπωλείο μας, μερικά τα έχουμε δημοσιεύσει μάλιστα εμείς οι ίδιοι. Αυτό που μπορώ να πω είναι ότι γενικά δεν επιτρέπουμε ποτέ σε κανένα να κακομεταχειρισθεί κάποιον ή να

καταστρέψει πράγματα που τα έχουν ανάγκη άλλοι άνθρωποι. Είμαστε συνέχεια πολύ κοντά σε όλα τα παιδιά μας και μεσολαβούμε για να τα βοηθήσουμε όταν υπάρχει ανάγκη. Θα περιορίσουμε στοργικά ένα παιδί αλλά με αποφασιστικότητα, θα το κρατήσουμε σφιχτά στην αγκαλιά μας και θα το αφήσουμε να βγάλει όλη τη καταστρεπτική του ενέργεια, κραυγάζοντας και παλεύοντας για να τον αφήσουμε από τα χέρια μας. Ας φωνάζει και ας βρίζει με μίσος, κλαίγοντας, εμείς όλη την ώρα μένουμε ήρεμοι δείχνοντας ότι το καταλαβαίνουμε και το φροντίζουμε, μέχρι το παιδί να απαλλαχθεί από όλα τα αρνητικά συναισθήματα και εξαντληθεί. Τότε επιβεβαιώνουμε στο παιδί ότι πραγματικά το καταλαβαίνουμε και το φροντίζουμε και ίσως τότε το πείσουμε να μας μιλήσει για το πρόβλημα και τα συναισθήματά του. Το ενημερώνουμε ότι όπως ακριβώς δεν θα το αφήσουμε να βλάψει κανέναν, έτσι δεν θα αφήσουμε ποτέ κανέναν να βλάψει αυτό.

“Αυτό θα το κάνουμε με ειλικρίνεια, με ελαφρύ και φιλικό τρόπο, με χιούμορ ίσως αλλά σίγουρα παίζοντας. Θα παραμείνουμε κοντά του για να του αφιερώσουμε χρόνο να κάνει πράγματα που του αρέσουν. Θα προσπαθήσουμε να μιλήσουμε και στα άλλα παιδιά για να καταλάβουν τη προσπάθειά του, να το δεχθούν και να το βοηθήσουν. Η αποδοχή των συνομηλίκων είναι ο ισχυρότερος εμψυχωτής στη φυλετική κοινωνία, και ένας ακόμα καλός λόγος για να μένουμε πολύ κοντά ο ένας στον άλλο.”

Το κτήριο στην άλλη πλευρά της παιδικής χαράς είναι το σχολείο, με τάξεις και εργαστήρια για όλες τις ηλικίες. Τα πολύ μικρά παιδιά, αυτά που θα λέγαμε προσχολικά και νηπιαγωγεία έχουν ένα δικό τους μικρό, φανταστικό σπίτι που μοιάζει να είναι μείγμα παραμυθιών από πολλά διαφορετικά μέρη. Δεν γίνεται κανένα μάθημα σήμερα, είναι Κυριακή. Μερικές από τις αίθουσες δεν έχουν κανένα έπιπλο μέσα, μόνο μαξιλάρια ή στρώματα.

“Απ' ότι ακούσαμε σήμερα, εσείς δεν ακολουθείτε τη συμβατική υποχρεωτική εκπαίδευση. Τα παιδιά δεν είναι απαραίτητο να πάνε στο σχολείο;”

“Σωστά. Η εκπαίδευση είναι κάτι που συμβαίνει διαρκώς, όλη την ώρα, επειδή τα παιδιά είναι γεννημένα με έμφυτη τη περιέργεια και αγαπούν να μαθαίνουν. Αλλά μετά τα στέλνουν στο σχολείο και τα παραμορφώνουν μέχρι να μάθουν να το μισούν. Τα ανθρώπινα όντα είναι ευφυή και έχουν δραστήρια μυαλά, μέχρι που αρχίζει στο σχολείο μια διαδικασία απονέκρωσης που τα κάνει ηλίθια.

“Τα παιδιά εδώ δεν αναγκάζονται ποτέ να πάνε στο σχολείο, αλλά τα

περισσότερα το θέλουν και το αναμένουν πως και πως καθημερινά.”

“Αυτό πρέπει να είναι πολύ καλό σχολείο! Όχι σαν αυτό που πήγα εγώ!”

“Ε ναι, βλέπετε είναι το σχολείο τους. Αυτά αποφασίζουν τι θα μάθουν, τι θα κάνουν εκεί και εμείς υπολογίζουμε τι πόρους θα πρέπει να τους παρέχουμε. Το διαχειριζόμαστε από κοινού το σχολείο, όπως και όλα τα άλλα στο Χωριό. Έχουμε δασκάλους που είναι ενθουσιασμένοι που θα συμβάλουν και έτσι διαβιβάζουν τον ενθουσιασμό της εκμάθησης στα παιδιά. Θέλουν να παρουσιάσουν στα παιδιά τα θαύματα της Ύπαρξης και να προκαλέσουν τη σκέψη τους. Υπήρξαν πρότυπα για αυτό, όπως το Summerhill στην Αγγλία ή το Sudbury Valley στη Μασαχουσέτη (σ.μ. εναλλακτικά σχολεία- εκπαιδευτικά συστήματα) για παράδειγμα. Και συνεχίζουμε τον πειραματισμό, εργαζόμενοι σκληρά για να βελτιωθούμε με τη βοήθεια των μαθητών.

Το κυριότερο για εμάς είναι να το διασκεδάσουμε, να είναι το σχολείο ένα μέρος όπου παίζουμε πολύ και γελάμε πολύ και είναι ασφαλές για τα παιδιά να εκφράσουν τη σκέψη και τα συναισθήματά τους.

“Τα παιδιά θέλουν να έρχονται στο σχολείο γιατί εκεί είναι τα υπόλοιπα παιδιά και όλη η δράση. Στον έξω κόσμο το σχολείο είναι βαρετό: διαλέξεις, εργασίες για το σπίτι, εξετάσεις, βαθμοί. Εδώ το σχολείο δεν είναι ποτέ βαρετό. Όταν δεν είσαι στο σχολείο και όλοι σου οι φίλοι είναι προσπαθείς να σκεφτείς τι να κάνεις ολομόναχος για να μη βαριέσαι και τελικά αποφασίζεις να πας εκεί που είναι η διασκέδαση.”

“Πώς όμως μπορείτε να αποφύγετε τις μεγάλες τάξεις και τη μαζικοποίηση; Έχετε τόσους πολλούς δασκάλους;”

“Έχουμε τόσους δασκάλους όσοι είναι οι κάτοικοι του χωριού - ο καθένας μας είναι δυνητικά ένας δάσκαλος. Φυσικά δεν πηγαίνουμε όλοι στο σχολείο για να διδάξουμε, αλλά πολλοί από εμάς αφιερώνουν μερικές ώρες διδασκαλίας από καιρό σε καιρό για να παρουσιάσουν στα παιδιά μια δεξιότητα, να τους πουν ιστορίες, να μιλήσουν για τη ζωή, να τα συνοδέψουν σε ένα ταξίδι, να οργανώσουν μια ομαδική εργασία, ή απλά για να παίξουν μαζί τους. Οι περισσότεροι από τους νέους μας είναι αυτοδημιούργητοι. Είναι πολυμήχανοι και στήνουν συνέχεια δικές τους πρωτοβουλίες, ενώ πολλές φορές πείθουν και άλλους να συμμετέχουν σε ομαδικές εργασίες που έχουν στήσει οι ίδιοι. Εάν υπάρχει κάποιος διαθέσιμος και ενδιαφερόμενος δάσκαλος τότε καλώς, αλλά αν όχι τότε θα βρουν την άκρη από μόνοι τους και ίσως πάρουν καμιά συμβουλή από έναν ενήλικο.

“Όπως καταλαβαίνετε αυτό που αποκαλεί η κοινωνία σχολείο είναι απλά και μόνο ένας χώρος αποθήκευσης, που κρατάει τους νέους μακριά από τους δρόμους όσο οι μεγάλοι εργάζονται. Εδώ οι γονείς φέρνουν τα παιδιά τους στο χώρο εργασίας τους, ακριβώς όπως έκαναν οι πρόγονοί μας. Ίσως δε το ξέρετε αλλά κάποιος θα μπορούσε να μάθει εύκολα σε λιγότερο από ένα χρόνο ότι χρειάζεται για να περάσει τις εξετάσεις του γυμνασίου ακόμα και αν δεν είχε πατήσει το πόδι του σε τάξη για έντεκα χρόνια.

“Τί είναι όμως σημαντικό για έναν άνθρωπο να μάθει; Πώς να κάνει πράγματα, πώς να δημιουργεί αυτό είναι εύκολο να το διδάξεις. Το πολυτιμότερο πράγμα όμως που μπορεί να μάθει κάποιος είναι πώς να εκτιμά και να φροντίζει τον εαυτό του, πώς να ενθουσιάζεται με την εκμάθηση, πώς να απολαμβάνει την παρέα των ανθρώπων, πώς να αγαπάει. Έτσι δεν είναι;

Οι δάσκαλοί μας πραγματικά αγαπούν τους νέους, αγαπούν να εμπλέκονται στην εκπαίδευση των εξελισσόμενων μυαλών τους. Θέλουμε η εκπαίδευση να είναι κάτι παραπάνω από απλά η δημιουργία παραγωγικών οικονομικά ανθρώπων. Αυτό είναι μόνο ένα μικρό μέρος μιας επιτυχούς ζωής. Θέλουμε την εκπαίδευσή να μας διδάξει πώς να έχουμε μια καλή ζωή. Περί αγάπης και σχέσεων, για αυτά που φέρνουν διαρκή χαρά, να κάνει βαθύτερες διασυνδέσεις με τα πάντα, με τους εαυτούς μας, διαπροσωπικά με τους άλλους, με τα φυτά, τα ζώα, τη γη, το κόσμο. Θεοποιώντας και κατευθύνοντας τη πορεία της εξέλιξής μας.

“Στο σχολείο μας μπορείτε όχι μόνο να μάθετε όλα τα παραδοσιακά ακαδημαϊκά θέματα, αλλά και να ακολουθήσετε σειρές μαθημάτων σχετικά με τις διαπροσωπικές σχέσεις, την επίλυση συγκρούσεων, την εργασία για την παγκόσμια ειρήνη, τη κοινωνική και οικονομική δικαιοσύνη, τη φροντίδα των ζώων, των φυτών και του περιβάλλοντος.”

“Και η τεχνολογία;”

“Ω, ναι! Υπάρχει άφθονο ενδιαφέρον γι αυτήν. Αλλά οι νέοι μας ανησυχούν πολύ για το πώς χρησιμοποιείται η τεχνολογία. Σκέφτονται αν οι τεχνολογικές τους δημιουργίες θα ωφελήσουν πραγματικά τον κόσμο, ενώ η στρατιωτική χρήση δεν τους ενδιαφέρει καθόλου. Υπάρχουν άλλα Χωριά που ειδικεύονται στην τεχνολογία και πολλές άλλες ειδικότητες -ιατρική και δημόσια υγεία, για παράδειγμα. Αυτό το Χωριό όπως ίσως έχετε ήδη ακούσει είναι γνωστό για τις σχολές μουσικής, καλών τεχνών και παραστατικών τεχνών. Η συναυλία αυτό το απόγευμα είναι ένα κουαρτέτο εγχόρδων από τους δασκάλους της μουσικής που θα

μας παίξουν μερικά θαυμάσια δείγματα της κλασικής ευρωπαϊκής παράδοσης.”

“Έχω μερικές ακόμα απορίες σχετικά με τη θεωρία σας για την τιμωρία. Τι συμβαίνει όταν κάποιος παρεκτρέπεται και κάνει κάτι πραγματικά λάθος;”

“Έχουμε μερικά πολύ καλά πρότυπα για την αντιμετώπιση τέτοιων καταστάσεων από τις ιθαγενικές κοινότητες. Δεν είχαν κανένα γραπτό νόμο και αντιμετώπιζαν κάθε εκτροπή ως μοναδικό περιστατικό που εξετάζεται από ένα κύκλο, ένα συμβούλιο γερόντων σοφών ή αρχηγών ή συμβούλων. Ο μόνος νόμος που είχαν ήταν αυτός που έχει γραφτεί στην ανθρώπινη καρδιά. Ο Λάο Τσε έλεγε “όπου δεν υπάρχει κανένας νόμος εκεί δεν θα υπάρχει κανένας εγκληματίας.”

“Η δυτική κοινωνία δεν θα δεχτεί ποτέ αυτήν την άποψη. Το κράτος δικαίου είναι θεμελιώδες στη διατήρηση της δικαιοσύνης και της ισότητας.”

“Δικαιοσύνη και ισότητα. Ναι, αυτές είναι οι λέξεις που χρησιμοποιεί. Αλλά αυτό είναι μόνο σε σύγκριση με τα απολυταρχικά και φεουδαρχικά καθεστώτα του παρελθόντος. Το σύστημα απονομής δικαιοσύνης είναι ακόμα υπέρμετρα άδικο και άνισο. Οι φυλακές γεμίζουν με φτωχούς ανθρώπους και μειονότητες που δεν μπορούν να αντέξουν οικονομικά τις ακριβές νομικές ομάδες που κρατούν τους πλούσιους έξω από τη φυλακή. Δεν είναι μια αναζήτηση της αλήθειας, είναι ένας ανταγωνισμός, ένα σύστημα στο οποίο κάθε όργανο του νόμου και της επιβολής του τελεί υπό πίεση για να κερδίσει, να παρουσιάσει αποτελέσματα. Έτσι κάθε αστυνομικός ή εισαγγελέας βρίσκεται υπό συνεχή πίεση για να κερδίσει, πάρα πολύ συχνά εις βάρος της αλήθειας και της δικαιοσύνης.

“Τετρακόσια χρόνια πριν δεν υπήρχε κανένας εγκληματίας στη βορειοαμερικανική ήπειρο, κανένας εγκληματικός τρόπος ζωής. Έτσι δεν υπήρχαν ούτε αστυνομία, ούτε φυλακές, ούτε δικαστήρια και δικηγόροι. Όπου υπάρχει πολλή αγάπη και εγγύτητα, μοίρασμα και κανένας φόβος, εκεί δεν υπάρχει κανένα κίνητρο για άσχημες πράξεις.

“Οι άνθρωποι θα προτιμούσαν πραγματικά να διασκεδάζουν και να μην βλάπτουν ο ένας τον άλλο. Αλλά λάθη πάντα μπορούν να γίνουν. Τότε θα πρέπει το πρόσωπο που έχει κάνει το αδίκημα να παρουσιαστεί ενώπιον του συμβουλίου όπου όλα τα ζητήματα και όλα τα συναισθήματα παρουσιάζονται με ειλικρίνεια και ακούγονται οι πιο σωστές γνώμες.

Έτσι βρίσκεται μια λύση για την αποκατάσταση και τη θεραπεία του καθένα που έχει υποστεί βλάβη, καθώς επίσης και μια λύση για το πώς να επανέλθει ο παραβάτης σε αρμονία και εγγύτητα με τη φυλή και τον ίδιο.”

Όλα αυτά μου ηχούν απολύτως ιδεαλιστικά και μη ρεαλιστικά.”

“Και όμως λειτουργούσαν μεταξύ των ανθρώπων για δεκάδες χιλιάδες χρόνια. Νομίζω πώς θα εκπλαγείτε αν δείτε πόσο καλά λειτουργεί αυτό το σύστημα. Όπως ανέφερα πριν, ο ισχυρότερος εμπυχωτής για τους ανθρώπους που ζουν μαζί είναι η εκτίμηση και η καλή γνώμη των συμβίων τους. Έχετε πιθανώς μια ιδέα της δύναμης της ντροπής, ίσως να την έχετε αισθανθεί κάποια στιγμή και ίσως να μπορείτε να φανταστείτε τη δύναμη της θεραπείας της ντροπής, εκείνης της φοβερής απομόνωσης, καθώς επίσης και τη δύναμη της αποδοχής και της αγάπης.

“Φανταστείτε εάν όλοι στον κόσμο ήταν μέλη κάποιου κύκλου, εάν ο καθένας ήταν γνωστός και λατρεμένος για αυτό που είναι. Κανένας περιθωριοποιημένος. Αυτή ακριβώς θα ήταν η θεραπεία του εγκλήματος και της αντικοινωνικής συμπεριφοράς, όπως ακριβώς ήταν και στις πρώιμες ιθαγενικές κοινωνίες. Στις ζόρικες γειτονίες τα παιδιά προσχωρούν σε συμμορίες προκειμένου να βρουν αυτή την αποδοχή - μόνο που οι συμμορίες είναι περιθωριοποιημένες και μη αποδεκτές από την κοινωνία. Έτσι καταλήγουν να ενεργούν με τους πιο αδίστακτους τρόπους που έχουν διδαχτεί από τον κυρίαρχο πολιτισμό.

Όλοι οι μοναχικοί δολοφόνοι και οι βιαστές είναι περιθωριακοί, άγνωστοι στους συνανθρώπους τους, ακόμη και στους κοντινότερους συγγενείς και γείτονές τους. Όταν γίνεσαι χωρικός εδώ, είσαι στο σπίτι σου, είσαι σε μια οικογένεια. Εάν δημιουργηθεί κάποιο πρόβλημα η οικογένειά σου θα σε υποστηρίξει και θα σε βοηθήσει.”

“Οπότε δέχεστε και πρώην-φυλακισμένους;”

“Ναι. Όλοι περνάμε από την ίδια διαδικασία για να γίνουμε μέλη.”

“Και λειτουργεί αυτό; Δεν υπάρχουν προβλήματα;”

“Όχι δεν έχουμε περισσότερα προβλήματα μαζί τους απ' ότι έχουμε με τον οποιοδήποτε άλλο.”

“Σίγουρα μόνο οι φτωχοί πηγαίνουν στην φυλακή, αλλά πώς ξέρετε ποιος είναι εγκληματίας και ποιόν μπορείτε να εμπιστευθείτε;”

“Επειδή δίνουμε πολύ σημασία στην εγγύτητα, μαθαίνουμε ο ένας τον άλλο σε βάθος και λεπτομερώς σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα.

Μερικοί από τους χωρικούς μας που έχουν περάσει από τη φυλακή είναι οι ισχυρότεροι συνήγοροί μας. Η Αμερική έχει τον υψηλότερο κατά κεφαλή πληθυσμό φυλακών στον κόσμο. Μερικοί από τους ιδρυτές μας έφτιαξαν Κύκλους στις φυλακές και βοήθησαν να φτιαχτούν Χωριά σε Κύκλο ειδικά για πρώην-φυλακισμένους και τις οικογένειές τους. Αυτό έχει ήδη κάνει μεγάλη διαφορά σε ότι αφορά τις υποτροπές, τη μείωση των πληθυσμών στις φυλακές, τη μετατροπή των φυλακών σε εργοστάσια και νοσοκομεία, καθώς και τη μείωση των ποσοστών εγκληματικότητας.”

Πίσω από τα σχολικά κτήρια βρίσκονται γήπεδα αφιερωμένα σε διάφορα αθλήματα. Μας είπαν ότι αν ταξιδέψουμε σε άλλα Χωριά σε Κύκλο θα βρούμε πολλά είδη αθλητισμού ανάλογα με τη περιοχή του κόσμου που βρίσκονται: στα βουνά, στη θάλασσα, στα νησιά, στα τροπικά κλίματα. Οι άνθρωποι έχουν βρει τον τρόπο να κάνουν τα πάντα παιχνίδι. Ορειβασία, ωκεάνια ναυσιπλοΐα, κωπηλασία με κανό, πεζοπορία, γκολφ, σκι, οτιδήποτε άθλημα θελήσεις όλο και κάποιο Χωριό θα το έχει.

Στα ανταγωνιστικά αθλήματα, όπως και σε όλα τα άλλα, η έμφαση στο Χωριό δίνεται στη φιλία, τον αμοιβαίο σεβασμό και την από κοινού διασκέδαση. Οι άνθρωποι προσπαθούν να μην είναι καλύτεροι ο ένας από τον άλλο, αλλά να είναι καλύτεροι από αυτό που ήταν οι ίδιοι πριν. Είναι τόσο ευτυχείς με την πρόοδο ο ένας του άλλου, όσο είναι και με την προσωπική τους πρόοδο.

Κραυγές και γέλια ακούγονται από ένα υπό εξέλιξη αγώνα ποδοσφαίρου μεταξύ μεικτών ομάδων που αποτελούνται από άνδρες και γυναίκες, αγόρια και κορίτσια. Σε ένα γήπεδο μπάσκετ παίζουν ένα παιχνίδι με περισσότερους από πέντε παίκτες στη μια πλευρά. Απ' ότι φαίνεται έχουν μαζευτεί όλοι οι νέοι στη μια ομάδα και όλοι οι μεσήλικες στην άλλη που παίζουν με πολλούς αναπληρωματικούς. Όλοι γελούν και είναι δύσκολο να καταλάβεις ποιος κερδίζει - ίσως αυτό δεν είναι βέβαια τόσο σημαντικό, αφού κάθε φορά που σημειώνεται ένα καλάθι από οποιαδήποτε ομάδα όλοι φωνάζουν “Ισοπαλία!”

Μια ομάδα νέων παίζουν με ένταση ένα αγώνα βόλεϊ και τα γήπεδα τένις είναι πλήρη με αυτούς που περιμένουν τη σειρά τους. Πολλοί ηλικιωμένοι, απολαμβάνουν χαλαρά παιχνίδια όπως τα κροκέ, bocce και shuffleboard.

Παρατηρούμε ότι παντού υπάρχουν μικρά κυκλικά εξοχικά σπιτάκια. Μερικά με ανοιχτούς τους πλαϊνούς τοίχους που όμως μπορούν να κλείσουν το χειμώνα, άλλα με μόνιμους τοίχους και ανοικτά παράθυρα.

Ρωτάμε την οδηγό μας γι αυτά και μας λέει ότι είναι χώροι συνάντησης για μικρούς κύκλους συζητήσεων. Οι διάφορες κοινοτικές ομάδες πραγματοποιούν συζητήσεις σε Κύκλο κάθε πρωί, πριν από το πρωινό. Κάθε κοινοτική φυλή πραγματοποιεί μεγαλύτερους κύκλους που φιλοξενούνται σε μεγάλα δωμάτια για συναντήσεις, συνήθως μία φορά την εβδομάδα, έτσι ώστε να μένουν όλοι σε στενή επαφή. Οι συνεδριάσεις των κοινοτικών φυλών και ομάδων διοργανώνονται για να αντιμετωπίσουν τα ζητήματα του χωριού ή συμπεριφορές ατόμων, για να τραγουδήσουν μαζί και να γιορτάσουν, για να παίξουν με τα παιδιά, για να οργανώσουν τα προγράμματα εργασιών, ιδιαίτερα τη φροντίδα των παιδιών, αλλά και το μαγείρεμα, τις καλλιέργειες κλπ. Κάθε κοινοτική φυλή αναλαμβάνει επίσης να οργανώσει μια τελετή ή εορτασμό για ολόκληρο το χωριό μια φορά το χρόνο. Καθ' όλη τη διάρκεια του έτους πραγματοποιούνται διάφορες γιορτές και φεστιβάλ, όπου οι Χωρικοί προετοιμάζουν με φαντασία και έχουν πολλούς επισκέπτες.

Η συναυλία το απόγευμα γίνεται σε ένα χορταρολίβαδο πίσω από το σχολείο μουσικής που περιβάλλεται από τους Γαλλικού και Αγγλικού τύπου κήπους, αλλά και τους Τριανταφυλλόκηπους. Οι αισθήσεις μας απορροφούν τα αρώματα των λουλουδιών, τη γεμάτη χάρη ομορφιά των πεταλούδων και των λιβελούλων, το μαλακό χάδι του ήλιου και του απαλού ανέμου, καθώς και το πάντρεμα του ήχου των πουλιών και των εντόμων μαζί με τη μουσική των Haydn, Schubert και Brahms που παίζει στοργικά το κουαρτέτο.

Πίσω στο ξενοδοχείο, αργά το απόγευμα έχουμε ήδη ετοιμάσει χωρίς ιδιαίτερη όρεξη τις βαλίτσες μας και περιμένουμε το αυτοκίνητο που θα μας μεταφέρει πίσω στην πόλη για να πάρουμε τα λεωφορεία και τα τραίνα της επιστροφής.

“Είναι πολλά αυτά που ανακαλύψαμε μέσα σε δύο ημέρες”, λέει ένας από εμάς σε ένα νέο οδηγό που ήρθε για να απαντήσει τις όποιες τελευταίες ερωτήσεις που πιθανά έχουμε. “Όλοι σας εδώ κάνετε υπέροχη εργασία, μας τη παρουσιάσατε πολύ σωστά και μας βοηθήσατε να καταλάβουμε πώς λειτουργούν όλα. Είναι πραγματικά εντυπωσιακό. Ένας τόσο ολοκληρωμένος κόσμος, αρκετά διαφορετικός, αλλά πλήρης και πλούσιος σε δημιουργικότητα σε όλα τα επίπεδα.”

“Μου άνοιξε τα μάτια” λέει ένας άλλος, “έχετε επιτύχει τόσα πολλά εδώ. Κάτι που οπωσδήποτε σε κάνει να σκεφτείς.”

“Είναι σίγουρα πολύ αξιόπαινο”, λέει ένας άλλος της ομάδας μας, “αλλά μέρος του οράματός σας εδώ είναι να είστε πρότυπο για έναν κόσμο

ειρηνικής και συνεργατικής διαβίωσης. Εσείς είστε μόνο χίλια άτομα εδώ και υπάρχουν άλλα πόσα; Χίλια χωριά σε όλο τον κόσμο;”

“Μερικά είναι μεγαλύτερα τώρα, αλλά κανένα δεν είναι μεγαλύτερο από 3.000 άτομα.”

“Οπότε ίσως θα μπορούσαν να φτάσουν τα τρία εκατομμύρια άτομα ή κάπου τόσο σε λιγάκι.”

“Έχουμε περισσότερους επισκέπτες συνεχώς και όλο και περισσότερα χωριά ξεπετάγονται διαρκώς.”

“Πείτε ότι τα χωριά θα αυξηθούν σε αριθμό και σε έξι εκατομμύρια άτομα τελικά. Αλλά υπάρχουν δέκα δισεκατομμύρια άνθρωποι στο κόσμο σήμερα και συνεχώς αυξάνονται.”

“Το σκεπτικό μας είναι ότι όταν οι άνθρωποι καταλάβουν πόσο ευτυχείς, πόσο χαλαροί και ασφαλείς είμαστε εδώ, πόσο διασκεδάζουμε δημιουργώντας αντί να καταναλώνουμε, θα θελήσουν να εγκαταλείψουν το άγχος της εργασιακής τους σκλαβιάς και να ενωθούν με εμάς. Με όλα τα Χωριά σε Κύκλο σε κάθε μέρος του πλανήτη να έχουν όλο και περισσότερους επισκέπτες, εκτιμούμε ότι η ανάπτυξη και η επιρροή τους θα είναι εκθετική κάποια στιγμή στο μέλλον και θα μετασχηματίσει τις αντιλήψεις όλης της κοινωνίας. Αλλά θα πρέπει να αναπτυσσόμαστε με αργό ρυθμό προκειμένου να μαθαίνουμε στη πορεία για να το κάνουμε σωστά. Πολλά από τα προβλήματα της κοινωνίας προκαλούνται από τη βιασύνη μας και επειδή δεν βλέπουμε που πηγαίνουμε.”

“Άρα τα Χωριά σε Κύκλο αναπτύχθηκαν με σχετικά αργούς ρυθμούς;”

“Φυσικά τίποτα δεν συνέβη μέσα σε μια νύχτα. Αρχίσαμε με τίποτα παρά μονάχα ένα όνειρο και τα υπόλοιπα τα βρήκαμε καθώς προχωράγαμε. Χτίζοντας σπίτια, φυτεύοντας και μαζεύοντας τη συγκομιδή, δημιουργώντας επιχειρήσεις για όλα όσα χρειαζόμαστε σιγά-σιγά. Αργή ανάπτυξη - αλλά αυτό είναι το εύκολο μέρος. Οι άνθρωποι είναι χτίστες. Ήταν ο ενθουσιασμός της δημιουργίας του κόσμου μας, έτσι ακριβώς όπως τον θέλουμε, που μας βοήθησε τα πρώτα δύσκολα χρόνια. Με το να μοιραζόμαστε τα πάντα και να προσκαλούμε τους πάντες να έρθουν και να βοηθήσουν πέρασε ο καιρός και τα πράγματα γινόντουσαν όλο και καλύτερα. Επειδή τηρήσαμε τον κύκλο, έμεινε ο ένας κοντά στον άλλο, συνεχίσαμε να ακούμε, να φροντίζουμε και να βοηθάμε ο ένας τον άλλο.”

“Τι κάνει τη μεγαλύτερη διαφορά για σας, στη ποιότητα ζωής σας εδώ;”

“Η συνεργασία αντί του ανταγωνισμού. Δεν έχετε ιδέα πόσο μεγάλη

διαφορά κάνει το να ζεις σε μια απολύτως συνεργατική κοινωνία. Μας φέρνει πιο κοντά, μας παρέχει ασφάλεια και οτιδήποτε πραγματικά θέλουμε και χρειαζόμαστε. Ζώντας απλά δημιουργούμε ένα τρόπο ζωής που είναι βιώσιμος και υγιής. Συν το γεγονός ότι όλοι πιστεύουμε πως είναι σημαντικό να ενθαρρύνει, να εκτιμάει και να υποστηρίζει ο ένας τον άλλο, έτσι ώστε ο καθένας να αισθάνεται πολύτιμος και φροντισμένος.”

“Μια ερώτηση ακόμη. Ποια είναι η μεγαλύτερη χαρά του να ζεις εδώ – για σένα προσωπικά;”

“Τα παιδιά. Το σπίτι μου έχει θέα σε μια από τις μικρές παιδικές χαρές. Αγαπώ να τα κοιτάζω που παίζουν ενώ τρώω καθημερινά το πρωινό μου. Τρέχουν, φωνάζουν και γελούν, τόσο γεμάτα ενέργεια και διασκέδαση. Μου υπενθυμίζουν αυτό που αληθινά είμαστε όλοι, πριν ξεκινήσουν οι μεγάλοι να προβάλλουν τα άγχη τους σε μας, να γίνονται παράξενοι, κρύοι, σκληροί, να μας κλείνουν, να μη μας ακούν, να μας φοβίζουν, να μας μπερδεύουν, να μας μεταχειρίζονται με απειλές και δωροδοκίες έως ότου μάθουμε να ενεργούμε και να σκεφτόμαστε όπως αυτοί. Εδώ δεσμευόμαστε να μην περάσουμε, όσο μπορούμε, στις νέες γενιές το άγχος που οι γονείς μας μετέφεραν σε εμάς.

“Ξέρετε, όποτε η ενέργειά σας ξεφτίζει, όποτε αισθάνεστε πεσμένοι, αποθαρρυσμένοι, ή σκεπτόμενοι αν όλο αυτό αξίζει, κάντε μια βόλτα στη παιδική χαρά. Παρατηρήστε τα μικρά και αποκαταστήστε την πίστη σας στην ανθρωπότητα. Μετά κάντε τους παρέα, αφήστε τα να σας διδάξουν πως να αφήνετε τη σοβαρότητα σας και απλά παίξτε μαζί τους. Θα ξαναγεμίσετε ελπίδα. Έπειτα θα είστε σε θέση να χαθείτε μέσα στη δημιουργικότητα και να βρείτε πάλι το σκοπό σας. Χρειαζόμαστε τα παιδιά για να μας υπενθυμίζουν ποιοι είμαστε.”

Μπαίνοντας στο αυτοκίνητο μπορούσαμε να ακούσουμε τις κραυγές και τα γέλια από τις παιδικές χαρές και τα γήπεδα. Είμαστε όλοι σιωπηλοί. Σκεφτόμαστε πότε θα επιστρέψουμε ή πότε θα επισκεφτούμε κάποιο άλλο Χωριό σε Κύκλο, ή μήπως μετακομίσουμε σε ένα από αυτά και αλλάξουμε τις ζωές μας.

Αλλάζουμε τον κόσμο. Μια ολοκληρωμένη, άλλη κοινωνία διασκέδασης, παιχνιδιού, δημιουργικότητας, αλληλεγγύης, φιλίας και αγάπης.

Καθώς περνάμε κάτω από την πύλη κοιτάζουμε πίσω μας για μια ακόμη φορά και παρατηρούμε άλλη μια ταμπέλα με ένα απόσπασμα του Manitonquat που πριν πολύ καιρό είχε το όραμα ενός Χωριού σε Κύκλο:

Μαζί δεν υπάρχει τίποτα που δεν μπορούμε να καταφέρουμε!

Επίλογος

Ελπίδα. Όλοι θέλουμε την ελπίδα. Όταν μιλώ σε μαθητές σχολείου και σε φοιτητές πανεπιστημίου, εντυπωσιάζομαι από το πόσο ευτυχείς είναι που λαμβάνουν ένα αίσθημα ελπίδας από ένα τόσο ηλικιωμένο τύπο σαν και μένα. Θέλουν πραγματικά να ελπίζουν. Είναι γεγονός ότι πολλοί άνθρωποι αισθάνονται ανίκανοι, έχουν ένα αίσθημα απόγνωσης, αλλά υποθέτω ότι εσύ, όπως και πολλοί άλλοι, θέλεις να έχεις ελπίδα.

Τα περισσότερα από αυτά που βλέπω να δοκιμάζουν οι άνθρωποι για να κάνουν τη διαφορά δεν φαίνεται να είναι αποτελεσματικά ή είναι αποτελεσματικά μόνο σε μια πολύ μικρή περιοχή. Δεν θέλω από την άλλη να εξαπατηθώ στη σκέψη ότι οι προσπάθειές μου θα επιτύχουν θαυμάσια αποτελέσματα.

Είμαι όμως πραγματικά αδύναμος; Είστε εσείς, είμαστε εμείς; Όταν το διαλογίζομαι μπορώ να αντιληφθώ ότι έχω περισσότερη δύναμη από όση νομίζω ότι έχω όταν είμαι μόνος. Όλοι έχουμε περισσότερη δύναμη από όση νομίζουμε.

Η δύναμή μου προέρχεται από σας. Η πορεία είναι δύσκολη και κουραστική, αλλά δεν είμαι μόνος. Δεν είμαστε μόνοι. Έχουμε ο ένας τον άλλο.

Πιθανώς θα έχετε ακούσει την ατάκα από τη Margaret Mead – αξίζει να επαναληφθεί και να υπενθυμιστεί: “Ποτέ μην αμφιβάλλετε ότι μια μικρή ομάδα σκεπτόμενων, αφοσιωμένων πολιτών μπορεί να αλλάξει τον κόσμο, πραγματικά αυτό είναι το μόνο πράγμα που έχει φέρει αλλαγές.”

Η δύναμή μου είναι μια λειτουργία της διασύνδεσής μου με εσάς. Όταν σας ανοίγω τη καρδιά και το μυαλό μου, αισθάνεστε κι εσείς τη δύναμή σας σε ισχύ σε ότι μας ενώνει.

Θέλω να σας πω ότι δεν είμαστε μόνοι. Οπουδήποτε πηγαίνω οι άνθρωποι έρχονται να μου πουν ότι έχουν διαβάσει τα βιβλία μου ή το ενημερωτικό δελτίο μου ή με έχουν ακούσει να μιλάω, και θέλουν να μου πουν ότι και αυτοί συμφωνούν. Συνήθως ανακουφίζονται όταν ανακαλύπτουν ότι και κάποιος άλλος σκέφτεται όπως αυτοί. Λαμβάνω γράμματα κάθε εβδομάδα από όλο το πλανήτη. Οι άνθρωποι με καλούν στο τηλέφωνο από την Ινδία, τη Σιγκαπούρη, τη Νέα Ζηλανδία, την Ιαπωνία. Ένα άτομο διάβασε το βιβλίο μου στα ιαπωνικά και πέταξε με ένα αεροπλάνο εδώ στο Νιού Χάμσαιρ για να μου μιλήσει - ενώ δεν μιλούσε καν αγγλικά!

Έχουμε ήδη μια ιστορία. Αν και η επέκταση του δυτικού πολιτισμού κατέκτησε τις περισσότερες από τις παλιές κοινοτικές φυλές και προσπάθησε να τις εξαλείψει, πολλές έχουν επιβιώσει σε κάποια μορφή και αρκετές άρχισαν να αναβιώνουν την αρχαία κληρονομιά τους κατά τη διάρκεια του τελευταίου αιώνα. Η αρχέγονη επιθυμία να ζήσουμε μαζί σε μικρές κοινότητες είναι εμφανής στις θρησκευτικές κοινότητες που συνεχίζουν την αποστολή τους να υπηρετούν τα κοινά ιδανικά, αλλά και στις νέες κοινότητες που συνεχίζουν να εμφανίζονται και να επεκτείνονται.

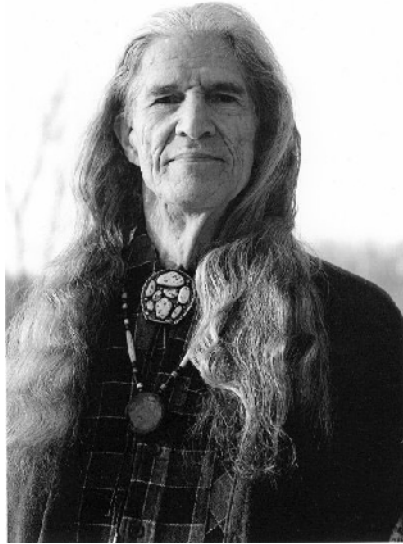
Πολλές κοινότητες από τη δεκαετία του '60 υπάρχουν ακόμα και επικοινωνούν μέσω των διάφορων δικτύων. Το κίνημα της κοινοβιακής στέγασης έχει διαδοθεί από τη Δανία στο μεγαλύτερο μέρος του δυτικού κόσμου και το Παγκόσμιο Δίκτυο Οικοκοινοτήτων (Global Ecovillage Network, GEN) συνεχίζει να αναπτύσσεται. Ο μεγαλύτερος γιος μου, ο Tokeem, γεννήθηκε πριν τριάντα χρόνια (το 1976) σε μια σκηνή στη χίπικη κοινότητα "Το Αγρόκτημα" (The Farm), η οποία συνεχίζει να αναπτύσσεται και να προσφέρει υπηρεσίες και σε άλλες κοινότητες που έχουν ανάγκη. Η σύζυγός μου, Ellika Lindén, έχει ένα σπίτι από το 1979 στην Christiania, ένα ελεύθερο χώρο 900 ανθρώπων μέσα στην πόλη της Κοπεγχάγης, από την οποία οργανώνουμε τις καλοκαιρινές μας κατασκηνώσεις στην Ευρώπη. Από το 1992 έχω συνδεθεί πολύ με την κοινότητα ZEGG στη Γερμανία και από την ίδρυσή της με την αδελφική της κοινότητα Tamera στην Πορτογαλία, ένα δίκτυο ανθρώπων που είναι αφιερωμένοι εργάτες της ειρήνης, της μη βίας και του περιβάλλοντος, που είναι σύμμαχοι των νέων και των ιθαγενών σε όλο τον κόσμο.

Πρέπει να έρθουμε πιο κοντά. Εσείς και εγώ - όλοι μας. Πρέπει να πάρουμε πίσω τον έλεγχο της ζωής μας, της κοινωνίας μας, της γης μας. Πρέπει να επικοινωνήσουμε και να ανοίξουμε τις καρδιές και τα μυαλά μας, ο ένας στον άλλο. Χρειαζόμαστε μέρη στη Γη όπου να μπορούμε να έρθουμε πιο κοντά ο ένας στον άλλο, στις οικογένειές μας, στα παιδιά μας, να είμαστε ασφαλείς, να χαλαρώσουμε, να επιβραδύνουμε του ρυθμούς μας και να φύγουμε μακριά από την πίεση, για να ζήσουμε απλά χωρίς να βλάπτουμε αλλήλους και τη Γη, για να παίξουμε, να διασκεδάσουμε, να δημιουργήσουμε, να επανασυνδεθούμε με το φυσικό κόσμο. Χωρίς να χρειάζεται να ενταχθούμε σε κάποια θρησκευτική ή πολιτική κίνηση, να ακολουθήσουμε κάποια ιδιαίτερη παράδοση ή δόγμα, απλά να επιτρέψουμε, να σεβαστούμε και να εκτιμήσουμε όλους τους διαφορετικούς τρόπους με τους οποίους οι άλλοι συμμετέχουν σε αυτή την αλλαγή. Μας έχει δοθεί ένας τόσο όμορφος πλανήτης, έχουμε προικιστεί

με τόσο φανταστικές ικανότητες και κάθε ένα μωρό που γεννιέται είναι ένα θαύμα, μια απόλαυση, ένα λαμπερό αστέρι ελπίδας για το μέλλον.

Φίλοι μου πρέπει να αρχίσουμε να το κάνουμε πραγματικότητα μαζί. Τώρα. Ενωθείτε. Μιλήστε ο ένας με τον άλλο. Συνδεθείτε με εμένα όσο βρίσκομαι εδώ. Είμαι 76 χρονών πλέον και θέλω να δω τα παιδιά σας να αναγγέλλονται σε ένα λαμπρό νέο κόσμο δυνατοτήτων προτού να συνεχίσω. Ξέρετε τι λέω πάντα:

Μαζί δεν υπάρχει κάτι που δεν μπορούμε να καταφέρουμε.

Ο **Manitonquat**, γνωστός επίσης ως Θεραπευτική Ιστορία (γεννημένος στις 17 Ιουλίου 1929), είναι ένας αφηγητής ιστοριών, φύλακας της ιθαγενικής γνώσης της φυλής Wampanoag της Μασαχουσέτης και θεραπευτής τελετουργικής ιατρικής του Band Assonet.

Πρώην συντάκτης και ποιητής για το διεθνές περιοδικό "Akwasasne Notes" και συγγραφέας έντεκα βιβλίων, υπήρξε ενεργό μέλος της Ινδιάνικης Πνευματικής Κίνησης Ενότητας της Βορείου Αμερικής και συνιδρυτής του Συμβουλίου Ιθαγενικής Θεραπείας. Ο

Manitonquat είναι μέλος της Ένωσης Ανθρωπιστικής Ψυχολογίας και δάσκαλος παροχής συμβουλών επαναξιολόγησης. Έχει συμμετάσχει στα πρώτα και σε πολλά από τότε Rainbow Gatherings. Έδωσε επίσης την εναρκτήρια ομιλία στη τελετή των Ηνωμένων Εθνών για τη 50η επέτειο του θανάτου του Μαχάτμα Γκάντι.

Περιοδεύει ετησίως στην Ευρώπη και τις Ηνωμένες Πολιτείες, μιλώντας για την αξία της Ιθαγενικής Αμερικάνικης άποψης. Τρεις ιδέες που εμφανίζονται συχνά σε ομιλίες και γραπτά του είναι αυτές της αμοιβαίας αγάπης, της συζήτησης σε κύκλο και του σεβασμού όλης της δημιουργίας.